

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 1
Enhet 196

DOM
2016-07-07
meddelad i
Malmö

Mål nr: B 8047-14

PARTER

Tilltalad

Bengt Åke ARNOLD Lewin , 19620624-4375
Frihetsberövande: Intagen i kriminalvårdsanstalt
Ingenjörsgatan 16 Lgh 1003
215 68 Malmö

Offentlig försvarare:

Advokat Jan Kyrö
Advokatfirman Gripen AB
Box 3098
103 61 Stockholm

Åklagare

Vice chefsåklagare Anna Håkansson och kammaråklagare Fredrik Jönsson
Åklagarmyndigheten
Malmö åklagarkammare
205 90 Malmö

Målsägande

1. Shawqi Almashat
Hohögsgatan 83
212 31 Malmö

Målsägandebiträde:

Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

2. Ann-Christine Bengtsson
Docentgatan 18 A Lgh 1103
215 52 Malmö

Målsägandebiträde:

Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 265 201 22 Malmö	Kalendegatan 1	040-35 30 00 E-post: malmo.tingsratt@dom.se http://www.malmotingsratt.domstol.se	040-611 43 10	måndag - fredag 08:00-16:00

3. Mikael Bengtsson
Blekingsborgsgatan 3 F Lgh 1202
214 63 Malmö

Målsägandebiträde:

Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

4. Alexandra Carlenfelt
Linnégatan 72 D Lgh 1001
216 15 Limhamn

Målsägandebiträde:

Advokat Kristina Wenzelberg
Advokatfirman Jesper Montan AB
Hamngatan 4
211 22 Malmö

5. Nadja Failli
Hohögsgatan 83
212 31 Malmö

Målsägandebiträde:

Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

6. Maria Hansson
Docentgatan 18 B Lgh 1001
215 52 Malmö

Målsägandebiträde:

Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

7. Niklas Hansson
Docentgatan 18 B Lgh 1001
215 52 Malmö

Målsägandebiträde:
Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

8. Rolf Hansson
Badvägen 4
236 36 Höllviken

Målsägandebiträde:
Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

9. Therese Hansson
Konsultgatan 18 Lgh 1202
215 69 Malmö

Målsägandebiträde:
Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

10. Thomas Hansson
Kollegiegatan 7 A Lgh 1004
214 54 Malmö

Målsägandebiträde:
Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

11. Jessica Karlsson
Gånglåtsvägen 33 Lgh 1303
215 78 Malmö

Målsägandebiträde:
Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

12. Marléne Karlsson
Vasagatan 14 A Lgh 1103
216 12 Limhamn

Målsägandebiträde:
Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

13. Louise Levin Carlenfelt
Ringvägen 11
241 71 Marieholm

Målsägandebiträde:
Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

14. Marie Nilsson
Ekbacken Ängsvägen 1
243 35 Höör

Målsägandebiträde:
Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

15. Andreas Pettersson
Storgatan 16 Lgh 1103
241 30 Eslöv

Målsägandebiträde:

Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

16. Maybritt Sadolin
Gymnasistgatan 3 C
215 51 Malmö

Målsägandebiträde:

Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

17. Jozsef Schneider
Spånehusvägen 70 Lgh 1002
214 39 Malmö

Målsägandebiträde:

Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Stortorget 19
211 34 Malmö

DOMSLUT

Åtal som den tilltalade frikänns från

1. Mord, 3 kap 1 § brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2009
1998-12-03
2. Försök till mord, 3 kap 1 § brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2009 och 3 kap 11 §
brottsbalken samt 23 kap 1 § brottsbalken
1998-12-03
3. Grov mordbrand, 13 kap 2 § brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2009
1998-12-03

Skadestånd

Målsägandenas skadeståndsyrkanden ogillas.

Förverkande och beslag

1. Beslaget av en dagbok jämte A4-blad ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten Region Syd, beslag nr 7676-98 p. 1-2).
2. Beslaget av en låscylinder med nycklar ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten Region Syd, beslag nr BG 7695-98 p. 1-3).
3. Beslaget av ett nyckelfodral och nycklar ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten Region Syd, beslag nr BG 7721-98 p. 2-3).
4. Beslaget av en årskalender, en dagbok och en almanacka ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten Region Syd, beslag nr BG 7911-98 p. 2, BG 7993-98 p. 1 respektive BG 341-99 p. 1).
5. Beslaget av en almanacka ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten Region Syd, beslag nr 2014-1200-BG2732 p. 1).
6. Beslaget av disketter ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten Region Syd, beslag nr 2014-1200-BG17832 p. 6-7).
7. Beslaget av anteckningar, hårddiskar, datorer, cd-skivor, disketter, kalendrar och anteckningar ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten Region Syd, beslag nr 2014-1200-BG9000 p. 5-6, 19, 21, 26, 40, 42:2-4, 42:6, 49:1-3, 85 samt 87-90).

Sekretess

Sekretessen enligt 21 kap 1 § och 35 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska bestå beträffande uppgifter i protokollsbilaga till förundersökning (aktbilaga 81), vilka har lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.

Ersättning

1. Jan Kyrö tillerkänns ersättning av allmänna medel med 910 430 kr. Av beloppet avser 582 120 kr arbete, 88 695 kr tidsspillan, 57 529 kr utlägg och 182 086 kr mervärdesskatt.
  2. Elisabeth Ask Lundgren tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 340 639 kr. Av beloppet avser 265 671 kr arbete, 6 840 kr tidsspillan och 68 128 kr mervärdesskatt. Beloppen fördelar sig mellan respektive uppdrag på sätt som yrkats i aktbilaga 180.
  3. Kristina Wenzelberg tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde för Alexandra Carlenfelt med 205 295 kr. Av beloppet avser 155 585 kr arbete, 8 651 kr tidsspillan och 41 059 kr mervärdesskatt.
  4. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträderna ska stanna på staten.
-

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 1
Enhet 196

DOM
2016-07-07
meddelad i
Malmö

Mål nr: B 8047-14

Motpart

Bengt Åke ARNOLD Lewin , 19620624-4375
Ingenjörsgatan 16 Lgh 1003
215 68 Malmö

Åklagare

Vice chefsåklagare Anna Håkansson och kammaråklagare Fredrik Jönsson
Åklagarmyndigheten
Malmö åklagarkammare
205 90 Malmö

DOMSLUT

Förverkande och beslag

I beslag tagen hårddisk förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten Region Syd, beslag nr 2014-1200-BG9000-7).

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat ansvar enligt följande.

Mord, försök till mord och grov mordbrand (enligt 3 kap. 1 och 11 §§, 23 kap 1 § och 13 kap 2 § brottsbalken. Bestämmelserna i 3 kap 1 § och 13 kap 2 § har åberopats i sin lydelse före den 1 juli 2009)

Arnold Lewin har den 3 december 1998 anlagt en brand i Ingrid Carlenfelts lägenhet på Docentgatan 18 B i Malmö genom att antända bensin han hållt ut på tre ställen i lägenheten. Genom att anlägga branden har Arnold Lewin berövat Ingrid Carlenfelt livet samt har han försökt att beröva Alexandra Carlenfelt livet. Fara för brottets fullbordning har förelegat eller varit utesluten endast på tillfälliga omständigheter. Branden innebar vidare fara för andras liv och hälsa.

Mordbranden bör bedömas som grov eftersom branden anlagts nattetid i ett flerfamiljsbostadshus i tätbebyggt område, där branden lätt kunde sprida sig, med fara för flera människors liv.

Bengt Åke Arnold Lewin begick gärningarna med uppsåt.

Åklagaren har vidare yrkat att de beslag som framgår av **domsbilaga 1** ska bestå till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot Arnold Lewin.

Åklagaren har slutligen yrkat att tingsrätten ska förverka i beslag tagen hårddisk enligt lag (1994:1478) om förverkande av barnpornografi (Polismyndigheten Region Syd, beslag nr 2014-1200-BG9000-7).

I målet har följande skadeståndsanspråk framställts. På samtliga anspråk har ränta yrkats enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 3 december 1998 tills betalning sker. Arnold Lewin har bestritt samtliga framställda skadeståndsyrkanden men vitsordat dem i den omfattning som framgår av tabellen nedan jämte yrkad ränta.

Målsäganden	Belopp	Vitsordande
Alexandra Carlenfelt	330 000 kr, varav 180 000 kr avser kränkning (90 000 kr avseende psykiskt lidande med anledning av förlust av närstående samt 60 000 kr för psykiskt lidande med anledning av den gärning som var riktad mot henne) och 150 000 kr för sveda och värk i form av psykiskt lidande	Inget belopp har vitsordats
Louise Levin Carlenfelt	75 000 kr för sveda och värk	50 000 kr
Marie Nilsson	12 400 kr varav 10 000 kr för kränkning och 2 400 kr för sveda och värk	12 400 kr
Ann-Christine Bengtsson	13 152 kr varav 10 000 kr för kränkning, 2 400 kr sveda och värk och 752 kr förlorad arbetsinkomst	13 152 kr
Thomas Hansson	13 400 kr varav 10 000 kr för kränkning, 2 400 kr för sveda och värk samt 1 000 kr för förlorad arbetsinkomst	13 400 kr
Marlene Karlsson	12 400 kr varav 10 000 kr för kränkning och 2 400 kr för sveda och värk	12 400 kr
Mikael Bengtsson	17 952 kr varav 10 000 kr för kränkning, 7 200 kr för sveda och värk samt 752 kr för förlorad arbetsinkomst	17 952 kr
Jozef Schneider	12 400 kr varav 10 000 kr för kränkning och 2 400 kr för sveda och värk	12 400 kr
Therese Hansson	17 200 kr varav 10 000 kr för kränkning och 7 200 kr för sveda och värk	17 200 kr
Nadja Failli	12 400 kr varav 10 000 kr för kränkning och 2 400 kr för sveda och värk	12 400 kr

Shawqi Almashat	12 400 kr varav 10 000 kr för kränkning och 2 400 kr för sveda och värk	12 400 kr
Niklas Hansson	17 200 kr varav 10 000 kr för kränkning och 7 200 kr för sveda och värk	17 200 kr
Jessica Karlsson	17 200 kr varav 10 000 kr för kränkning och 7 200 kr för sveda och värk	17 200 kr
Rolf Hansson	12 400 kr varav 10 000 kr för kränkning och 2 400 kr för sveda och värk	12 400 kr
Maybritt Sadolin	12 400 kr varav 10 000 kr för kränkning och 2 400 kr för sveda och värk	12 400 kr
Andreas Pettersson	17 200 kr varav 10 000 kr för kränkning och 7 200 kr för sveda och värk	17 200 kr
Maria Hansson	12 400 kr varav 10 000 kr för kränkning och 2 400 kr för sveda och värk	12 400 kr

Arnold Lewin har varit berövad friheten som anhållen eller häktad p g a brottsmisstankar som prövats genom denna dom i den omfattning som framgår av avräkningsunderlag, se domsbilaga. I denna del ska anmärkas att Arnold Lewin i beslut den 31 augusti 2001 tillerkänts ersättning från JK avseende den tid han suttit frihetsberövad under år 1998, samt att avräkning för dagarna i februari 2014 även omfattas av hovrättens avräkningsunderlag i mål B 2262-14.

ARNOLD LEWINS INSTÄLLNING

Arnold Lewin har förnekat brott samt bestritt skadeståndsskyldighet. Angående vitsordade belopp, se tabell ovan. Arnold Lewin har vidare förklarat att han inte har någon erinran mot åklagarens yrkanden om bevisbeslag.

BAKGRUND

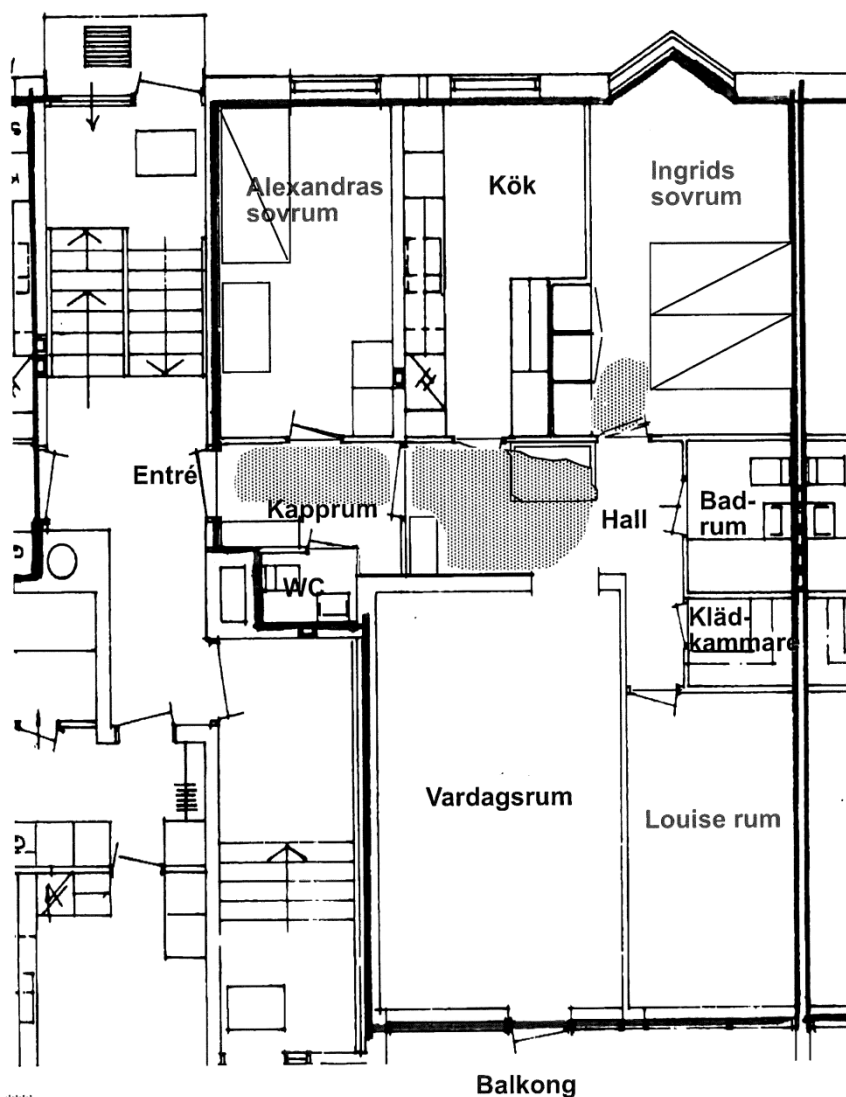
Arnold Lewin och Ingrid Carlenfelt träffades under 1993 och hade en kärleksrelation fram till sommaren 1998. De har en gemensam dotter, Louise Levin Carlenfelt född 1994. Ingrid Carlenfelt har även en dotter tillsammans med en annan man, Alexandra Carlenfelt född 1984. Alexandra Carlenfelt bodde vid tidpunkten tillsammans med Ingrid Carlenfelt på Docentgatan 18 B.

Arnold Lewin och Ingrid Carlenfelt hade under sitt förhållande var sin lägenhet och var huvudsakligen särbos, men Arnold Lewin hade en nyckel till Ingrid Carlenfelts lägenhet. Denna nyckel återlämnades till Ingrid Carlenfelt i samband med att deras förhållande upphörde. Arnold Lewin och Ingrid Carlenfelt hade kontakt även efter det att förhållandet dem emellan tagit slut bl.a. med anledning av deras gemensamma dotter Louise, som vid händelsen var fyra år gammal.

Under natten till den 3 december 1998 inkom ett larm till Räddningstjänsten kl 03.02 med anledning av en brand på Docentgatan 18 B. Räddningstjänsten ankom till platsen kl 03.12. Det konstaterades att det uppstått en brand i Ingrid Carlenfelts lägenhet och att hennes liv inte gick att rädda. Alexandra Carlenfelt, som legat och sovit när branden började, lyckades på egen hand ta sig ut ur lägenheten. Övriga boende i samma trappuppgång evakuerades från sina lägenheter med anledning av den fara för rökspridning och för människors liv och hälsa som förelåg med anledning av branden.

Av utförd brandorsaksundersökning har framkommit att det i lägenheten konstaterats tre från varandra separerade brandhärddar samt att rester av motorbensin har påvisats på dessa tre ställen, se bild nedan. Med avseende på dessa fynd har slutsatsen dragits att det varit fråga om uppsåtlig antändning.

Skiss över lägenheten, Docentgatan 18 B, 1 våningen, Malmö, upprättad med anledning av brand och dödsfall, torsdagen den 3 december 1998.

- Tre stycken bränningar i golvytor (linoliummatta), vilka är separerade från varandra, en i kapprum, en i hall och en i Ingrid's sovrum. Från samtliga tre ställen har SKL påvisat motorbensin.
 I trapphuset, direkt utanför lägenhetens entrédörr, ligger en brun entrématta från vilken SKL påvisar motorbensin.

Av den brottsplatsundersökning som gjordes med anledning av branden framgår att Ingrid Carlenfelts lägenhet fått omfattande brand- och rökskador framför allt i hennes eget sovrum och i den till hennes sovrum angränsande hallen, samt att spridning av rök även skett till trapphuset och att fastighetens fasad företett brandskador. Det hade m a o förekommit rökspridning och det fanns även en risk för brandspridning till ovanliggande lägenhet via fasaden. Enligt räddningstjänstens insatsrapport fanns det även fara för andra människors liv och hälsa.

Av utförd rättsmedicinsk obduktion har konstaterats att fynden starkt talar för att Ingrid Carlenfelt avlidit som en följd av de förbrännings-skador hon fått och att hon inte haft skador av annat slag som kan förklara hennes död samt att den endast måttliga förhöjda halten av koloxidhemoglobin talar för att den dödande branden haft ett mycket häftigt förlopp.

Arnold Lewin var anhållen och även häktad för aktuell brottslighet under perioden den 7 december till den 18 december 1998, då häktningsbeslutet hävdes. Han anhölls på nytt den 4 februari 2014 såsom på sannolika skäl misstänkt för mord den 3 december 1998 på Docentgatan i Malmö, mordbrand den 2 april 2012 i Borås samt försök till mordbrand den 20 juli 2012 i Hisingsbacka. Han blev därefter häktad endast för de två sistnämnda brottsmisstankarna den 7 februari 2014.

Arnold Lewin dömdes den 16 oktober 2014 av Hovrätten över Skåne och Blekinge för bl.a. grov mordbrand och försök till grov mordbrand till åtta års fängelse. Det fullbordade brottet avsåg en brand i Marianne Augustssons lägenhet i Borås. Branden hade uppstått på så sätt att Arnold Lewin antänt motorbensin, som han hållt in genom ett brevinkast till Marianne Augustssons lägenhetsdörr. Arnold Lewin och Marianne Augustsson hade tidigare haft en kärleksrelation som Marianne Augustsson avslutat en kort tid före händelsen.

Den andra gärningen avsåg ett försök att anlägga brand i Jeanette Zetterströms lägenhet i Hisingsbacka genom att med hjälp av ett brinnande papper antända motorbensin som dessförinnan hållts in genom brevkastet på Jeanette Zetterströms lägenhetsdörr. Arnold Lewin och Jeanette Zetterström hade dessförinnan haft en kärleksrelation som Jeanette Zetterström valt att avsluta en kort tid före händelsen.

Den 29 mars 2016 anhölls Arnold Lewin på nytt såsom på sannolika skäl misstänkt för mord, försök till mord och grov mordbrand, allt den 3 december 1998 på Docentgatan i Malmö. Han häktades den 1 april 2016 för dessa gärningar.

ÅBEROPAD BEVISNING

I målet har åklagaren åberopat förhör med Alexandra Carlenfelt, Louise Levin Carlenfelt, Marie Nilsson, Ann-Christine Bengtsson, Thomas Hansson, Marlene Karlsson, Mikael Bengtsson och Jozsef Schneider, samtliga målsägande och boende i samma fastighet som Ingrid Carlenfelt.

Arnold Lewin har hörts.

Därutöver har åklagaren åberopat vittnesförhör med Anette Nordin, Thomas Månsson, Bjarne Sadolin, Iren Möller, Ann-Christine Wester, Camilla Bengtsson, Susanne Pettersson, Benneth Svensson, Pia Bengtsson, Anja Holm, Catarina Nilsson, Sven Sjöholm, Stefan Rosqvist, Pia Jönsson, Ingemar Herdenberg, Conny Olsson, Mats Jönsson, Göta Lewin, Maria Hedberg och Thomas Nordstrand.

Arnold Lewin har åberopat vittnesförhör med Lina Marie Isier, Ann-Sofie Linnell och Ewonne Ek.

Tingsrätten har natten till den 8 juni 2016 mellan klockan 24.00 och 01.00 hållit syn på platsen.

I målet har även omfattande skriftlig bevisning åberopats av åklagaren och försvararen, däribland markerade delar av förhör med de i målet hörda personerna.

Av förhören har bl.a. följande framkommit.

Alexandra Carlenfelt: I början hade hennes mamma och Arnold en normal relation. Efter en tid blev Arnold väldigt avogt inställd till henne och hon upplevde det som att han inte ville att hon skulle bo tillsammans med sin mamma. Det uppstod bråk när hon inte ville åka till sin pappa för umgänge. Arnold sa till henne att hon var ful och äcklig. Hon tyckte att han var obehaglig och försökte hålla sig undan så mycket hon kunde när han var i lägenheten. Arnold började dricka mycket och han uppträdde kränkande mot hennes mamma och det var också han som bestämde allt kring deras gemensamma dotter Louise. Hennes mamma hade svårt för att avsluta relationen med Arnold och hon tror att hennes mamma skämdes för denna oförmåga.

Arnold fortsatte att ringa efter det att hennes mamma avslutat förhållandet. Han använde Louise för att kunna fortsätta träffa hennes mamma. Vid något telefonsamtal bad Arnold att få tala med henne. Han sa vid detta samtal att han skulle döda både henne och hennes mamma. Hon känner inte till om hennes mamma hade någon annan kärleksrelation. Hon har aldrig hört att hennes mamma hade ovänner.

Hon minns att hon den aktuella kvällen gick och la sig omkring 22.00 och att hon hörde att någon ringde på porttelefonen och att en man pratade med hennes mamma. Hon vet inte vem denne man var eller om han blev insläppt i lägenheten. För att komma in i fastigheten och lägenheten fick man antingen bli insläppt via porttelefonen eller med hjälp av en nyckel. Hon somnade och vaknade av att hennes mamma skrek ”öppna dörren” flera gånger. Hon hade aldrig hört sin mamma skrika

på det viset och hon uppfattade att skriken kom längre inifrån lägenheten. Hon gick upp och öppnade sin dörr mot kapprummet. Där var det jättemycket rök. Hon blev chockad och gick och la sig igen. Hennes mamma fortsatte att skrika och hon gick upp och öppnade dörren igen. Hon såg nästan ingenting för all rök. Hon kände sig fram längs med väggen och låste upp ytterdörren och tog sig ut i trapphuset. Hon sprang upp till grannen ovanför. Hon hade panik. Hela trapphuset fylldes av rök. Hon hade svårt att se och andas. Hon sprang sedan ut från fastigheten. Hon hörde då inte längre sin mamma. Utanför fastigheten satt hon först i en grannes bil och därefter en kort stund i en polisbil. Därefter gick hon mot en ambulans. I samband med det hörde hon hur fönster krossades. Hon fick höra att det varit en övertändning med anledning av branden som gjorde att rutorna krossades.

Hon fick beskedet att hennes mamma dött när hon var på sjukhuset. Det hela kändes överkligt. Hon hade bott tillsammans med sin mamma hela sitt liv. Hon har genomgått perioder av oro och sorg och det har aldrig riktigt släppt. Hon har svårt för att sova och är rädd för att gärningsmannen ska återkomma och avsluta det han påbörjade 1998. Hon kan vakna av att hon tycker att det luktar brandrök. Efter det att utredningen återupptogs har hon varit sjukskriven i 1,5 år.

Louise Lewin Carlenfelt: Hon har inte mycket minne från den tiden. Hon tror att det var farmor och farfar som berättade att hennes mamma omkommit. Hon har endast träffat sin halvsyster Alexandra vid något enstaka tillfälle efter händelsen. Hon är uppvuxen tillsammans med sin pappa och farmor och farfar. Från dem har hon fått höra att hennes mamma var en glad tjej i början men att hon sedan blev alkoholisk och inte brydde sig om henne. Hon fick även höra att det pågick en umgängestvist och att mormor och morfar försökte ta henne från sin pappa och farmor och farfar. Nu i efterhand har hon förstått att mormor och morfar egentligen bara ville träffa henne vid enstaka tillfällen men att hennes pappa vägrat acceptera det. Hon har nu även läst sin mammas dagbok och den dagbok som mormor skrivit. Det var bland

det jobbigaste hon varit med om. Först när förundersökningen togs upp igen fick hon klart för sig att det var fråga om en anlagd brand.

Marie Nilsson: Hon bodde i samma trappuppgång som Ingrid fast på första våningsplanet till höger. Hon var sedan många år en mycket nära vän till Ingrid och hon lärde känna Arnold genom en gemensam bekant. Till en början var relationen mellan Ingrid och Arnold bra men den försämrades efter det att Louise föddes. Arnold blev då underlig och svartsjuk. De bråkade mycket med varandra och det var Ingrid som gjorde slut. Samma år som branden inträffade var hon på en fest hos en annan granne, Jozsef Schneider. Under denna fest betedde sig Arnold så illa mot henne att hon inte längre ville umgås mer med honom. Ingrid berättade att hon var rädd för Arnold. Kort tid före branden, kanske 1-2 månader innan, skrev Ingrid ett brev till henne där hon beskrev sin rädsla för Arnold och att hon kände på sig att något skulle hända henne. Hon har vänt upp och ned på bostaden för att hitta detta brev men har inte gjort det. Arnold avskydde Alexandra och var svartsjuk på henne. Hon har både sett detta själv samt hört Ingrid och Thomas Månsson berätta om det.

Natten till den 3 december 1998 väcktes hon av sin hund. Jozsef Schneider ringde på hennes porttelefon och berättade att det brann. Hon väckte sin son och tillsammans gick de ut på gatan. Lite senare på morgonen ringde hon till Arnold för att berätta vad som hade hänt. Han blev då helt förfärad och ledsen. Hon erbjöd sig att hämta honom och köra honom till hans föräldrar, vilket hon också gjorde. Arnold var då jätteledsen. Hon minns inte i dag om Arnold var berusad.

Hennes minne har påverkats över åren på olika trauman. Hon står för det hon sagt i polisförhören.

Ann-Christine Bengtsson: Hon bodde tillsammans med sin son Mikael och sin man Bo-Göran på Docentgatan 18 A i en lägenhet som ligger vägg i vägg med den lägenhet som Ingrid bodde i. Man kom in i trapphuset på kvällen antingen med

hjälp av nyckel eller genom att bli insläppt via en porttelefon som var kopplad till varje lägenhet. Hon kände Ingrid. De satt i en förening tillsammans och de pratade med varandra när de var på gården eller på deras respektive balkonger som gränsade till varandra. Hon kände till att Ingrid hade en dotter Alexandra sedan tidigare och att hon även fått en dotter tillsammans med Arnold. I övrigt pratade de inte om privata saker. Det hände att Ingrid ringde till henne och frågade om hon sett Alexandra. Ingrid nämnde då att Alexandra inte ville gå upp i lägenheten om Arnold var där eftersom hon var rädd för honom. Hon har även vid något tillfälle pratat med Arnold.

Den aktuella natten låg hon och sov men vaknade av ett lägenhetsbråk som tilltog och en kraftig smäll. Hon hörde höga röster men det var svårt att avgöra varifrån rösterna kom. Hon hörde ord som ”sluta” och ”springa ut” och från början var det två olika röster men mot slutet endast en. Det kan stämma att den ena rösten var Ingrids som hon sagt i polisförhör. Hon ringde till polisen. Under tiden gick Mikael upp och drog upp persiennen i hans sovrumsfönster. Hans sovrum gränsar till det rum som Ingrid använde som sovrum. Han såg då att det kom rök från Ingrids lägenhet. Hon och Mikael sprang ut först och därefter kom Bo-Göran. Hon minns att Jozsef och ytterligare en annan granne redan var ute. Sedan kom flera. Hon och Mikael sprang upp i trapphuset till Docentgatan 18 B. De fick emellertid vända på avsatsen före Ingrids våningsplan på grund av den kraftiga röken. Senare på morgonen kom Arnold till platsen. Han hade blivit informerad om vad som hänt av en annan granne, Marie Nilsson. Hon berättade då för honom att hon hört Ingrid skrika. Arnold svarade då lite förvånat ”hörde ni det?”. Både hon och hennes man reagerade på denna fråga. Det kan stämma att de bestämde sig för att ringa till polisen och berätta detta som hon sagt i förhör. Hon minns dock inte det i dag. Ingrid berättade för henne att hon en gång blivit förföljd från arbetet till bostaden av en man och att hon känt sig hotad.

Det spekulerades mycket kring det som hänt. Någon sa att de sett Thomas Nordstrand i Ingrids lägenhet samma kväll och att han handlat bensin på macken. Hon minns inte i dag vem som sagt detta. Det pratades om att antingen Thomas Nordstrand eller Arnold var gärningsman.

Thomas Hansson: Han bodde på Docentgatan 18 B på våningsplanet under Ingrid Carlenfelts. Han hade känt Ingrid i många år men kände inte direkt till något om hennes relation med Arnold. Han träffade Ingrid både i jobbet och privat och hon berättade för honom att hon var rädd för Arnold. Han tror att hon nämnde detta innan de separerade men han minns inte när de separerade.

Den 3 december 1998 var han på toa omkring kl 01.30-01.45 och därefter rökte han i köket med öppet fönster. Han hörde att Ingrid förde en livlig diskussion med en man. Han kände inte igen mannens röst, men denne pratade skånska. Han vet inte hur Arnolds röst låter. Sedan vaknade han omkring kl 03.00 av en kraftig smäll. Jozsef Schneider stod på gatan och sa att det brann men han såg inget. Han öppnade ytterdörren och såg att trapphuset var rökfyllt. Han klädde då på barnen och gick ut. Han pratade med Bo-Göran som sa att det nog var kört för Ingrid. Han såg inte Arnold efter branden.

Han var chockad av det som hänt och det kan vara anledningen till att han inte berättat om den högljudda diskussionen från Ingrids lägenhet i förhören 1998 utan först i januari 2016.

Marlene Karlsson: Hon hade bott på tredje våningen i 18 B i ca två veckor. Hennes lägenhet låg snett ovanför Ingrids lägenhet. Hon höll på att packa upp och gick och lade sig omkring kl 01.00. Hon hörde då bråk och hon funderade på vad det var för ställe hon flyttat till. Hon uppfattade att bråket kom från en lägenhet som låg vid sidan av hennes egen men hon kunde inte avgöra från vilket våningsplan. Hon minns inte vad det var för röster men det kan stämma det hon sagt i förhör om att

hon hört en mans- och en kvinnoröst. Hon hörde inte vad som sades. Hon hade tidigare hört bråk.

Mikael Bengtsson: Han var 20 år och bodde tillsammans med sina föräldrar Ann-Christine och Bo-Göran. Hans rum gränsade till Ingrid Carlenfelts sovrumsrum. Han vaknade av en kraftig smäll omkring kl 03.00. Han trodde att en granne vält något. Sedan hörde han kvinnoskrig från lägenheten bredvid. Han hörde kvinnan skrika ”sluta, sluta” och ”ut härifrån”. Han hörde ingen annan röst. Han drog upp persiennen i sitt rum och såg rök från den intilliggande lägenheten. Han gick ut och försökte ta sig upp i trapphuset till 18 B, men han kom bara till avsatsen före Ingrid Carlenfelts våningsplan p g a all rök. På gården såg han Jozsef och ytterligare en man från Docentgatan 12 gå förbi. Sedan kom fler personer från huset.

Han kände Ingrid som granne och han har ingen uppfattning om relationen mellan henne och Arnold. Han vet inte om Arnold bodde där men han var där ibland. Han har inte sett Arnold i anslutning till branden. Han har dock sett Arnold någon annan natt stående under ett träd vid trottoaren. Han vet inte när detta var och han tänkte inget särskilt om det då. Det stämmer att han i polisförhör sagt att han reagerat på detta och att han uppfattat att Arnold tittat mot Ingrids sovrumsfönster.

Jozsef Schneider: Han bodde ensam i en lägenhet på fjärde våningen på Docentgatan 18 B. Han kände Ingrid men umgicks inte med henne. De träffades ibland på gården och pratade. Ibland kom Arnold Lewin och hälsade på, men han har inte träffat honom så många gånger, kanske max 5-6 gånger. Arnold har aldrig varit på fest hos honom vad han kan minnas. Han vet inget om hur Arnolds och Ingrids relation var.

Den 3 december 1998 vaknade han av en smäll mitt i natten. Han trodde först att det kom från hans egen lägenhet. Han öppnade ytterdörren och såg rök. Han funderade i några sekunder på vad han skulle göra och klädde sedan på sig och sprang ut. Det

var fullt med rök i trapphuset och han fick hålla sig i räcket. Väl ute tryckte han på allas porttelefoner. Sedan kom Ingrids äldsta dotter ut. Hon ville att de skulle springa upp igen men det gick inte på grund av all rök. Sedan kom polis till platsen. De anvisade honom och andra från huset till andra sidan gatan för att utryckningsfordon skulle komma fram. Han stod tillsammans med andra personer från fastigheten och pratade. De kan ha varit 5-10 personer men han minns inte i dag vilka som stod där tillsammans med honom. Han såg då Arnold komma gående i normal takt snett från vänster i riktning mot dem. Denne sneddade över gatan i riktning mot den fastighet som Ingrid bodde i och försvann sedan bort. Han kan ha sett Arnold i 1-5 sekunder. Han har inte berättat för någon att han såg Arnold den natten.

Han förhöordes av polisen vid två tillfällen den 3 december 1998. Han minns inte om han såg Arnold före eller efter dessa förhör. Han sa då inget om att han sett Arnold.

Han kände till att Arnold häktades 1998. Efteråt pratade och spekulerade grannarna om det som hänt och alla var säkra på att det var Arnold som var gärningsman. Han läste att polisen återupptagit förundersökningen men ringde inte då och berättade om sina iakttagelser av Arnold under mordnatten. Detta gjorde han först i förhör i augusti 2015. Han vet inte varför han inte berättat detta tidigare, ingen hade frågat honom om det.

Arnold Lewin: Han träffade Ingrid våren 1993. Deras gemensamma dotter Louise föddes i maj 1994. De bodde aldrig tillsammans men de träffades nästan dagligen. Han bodde på Ingenjörsgatan och Ingrid på Docentgatan. De var mest hos Ingrid, eftersom hon hade den största lägenheten och eftersom Alexandra också bodde där. Han hade en bra relation med Alexandra och det hände att han hjälpte henne med skolarbete.

Det var han som bröt upp från förhållandet. Detta skedde ca sex månader före branden. Han hade funderat på det ett tag och tyckte inte att förhållandet kändes bra. Han lämnade i samband med detta tillbaka de nycklar som han haft sedan en tid innan Louise föddes. Han hade inte kopierat dessa. Han vet inte om Ingrid träffade andra män efter det att deras förhållande upphörde. Han känner inte heller till vilken relation Ingrid och Thomas Nordstrand hade. Den sistnämnda hade han träffat hos Ingrid, men inte många gånger. Första gången detta hände var kort tid före branden. Han var inte arg på Ingrid med anledning av uppbrottet, möjligen irriterad och besviken.

Han hade synpunkter på att Ingrid rökte och att hon hade börjat dricka kopiösa mängder alkohol. Han har inga negativa minnen av uppbrottet och han minns inte hur Ingrid reagerade på att han gjorde slut. Det var han som huvudsakligen tog hand om Louise efter uppbrottet men han fortsatte att ha kontakt med Ingrid p g a Louise. Han höll en fortsatt god relation med Ingrid för Louise skull. Han hade ingen önskan att åter bli ihop med Ingrid. Han tyckte att Ingrid hade börjat umgås med konstiga människor. Han förstår inte varför Ingrid eller Alexandra skulle vara rädda för honom. Han har aldrig bråkat eller hotat Ingrid, och han har ingen förklaring till varför Ingrid skrivit som hon gjort i sin dagbok.

Den diskett som påträffats hos honom med anteckningar från den 3 november 1998 om hur han förklarar sin kärlek till Ingrid är inte hans och han vet inte vem som skrivit detta. Det finns flera saker på denna diskett som han inte känner igen, bl.a. uppgifter om pyromord. Han har fått många saker genom åren från olika personer. Han vet inte heller vem som skrivit de lappar som anträffats hemma hos honom. Innehållet i dessa lappar är inte hans sätt att uttrycka sig och det är inte heller hans handstil. De anteckningsböcker som polisen påstår sig ha hittat i hans bostad är inte hans. Det är inte heller han som skrivit i dessa.

Han kände Anette Nordin utseendemässigt men ville inte prata eller umgås med henne. Han har inte frågat henne om han fortfarande hade en chans att få tillbaka Ingrid. Han minns inte så mycket av kalaset hos Ingrids pappa den 1 december 1998, annat än att han tror att han skjutsade hem Ingrid. Detta var den sista gången han träffade Ingrid.

Han fick reda på att Ingrid skrev dagbok under polisutredningen våren 1999 och han kände därför inte till att Ingrids dagbok försvunnit under hösten 1998 och att hon anklagade honom för att ha tagit den.

Han minns, efter att ha läst i förundersökningen, att han dagen för branden hade Louise och att de tillsammans åkt till hans föräldrar och att Louise sovit över hos hans föräldrar till torsdagen då hon skulle till kyrkans barntimme. Det hände att även han sov över vid dess tillfällen, dock inte denna gång. Han har även ett svagt minne av att han stött på Thomas Nordstrand inte så långt från bensinmacken vid Högaholm, när han var ute och promenerade på kvällen och att han sedan gått hem. Han var inte på väg till Ingrid och han tror inte att de hade någon kontakt alls den dagen.

Han fick ett telefonsamtal på morgonen den 3 december 1998, och till slut fick han klart för sig att det var en granne till Ingrid som ringde. Det första han hörde var att Ingrid var död. Han minns inte hur han reagerade på detta eller vad han sa. Han var chockad. Han kan tänka sig att han frågade om Alexandra. Han minns inte att Marie Nilsson och hennes man kom och hämtade honom eller att han kördes till platsen. Han tror inte att han varit i lägenheten efter branden, Louises saker hämtade han hos Ocab.

Det stämmer att han träffade Mariann Augustsson och Jeanette Zetterström en tid. Med Marianne hade han först kontakt en längre tid över nätet. Hon låg på om att träffas. Under senhösten 2011 bestämdes det att han skulle komma och hälsa på

henne i Borås. De träffades ett par gånger och hade kul ihop. Sedan fick han besked att han kommit in på en utbildning och han började läsa på heltid. På Mariannes begäran fortsatte de att träffas helger under våren 2012. I samband med att han fick reda på vad som hände hos Marianne tog han sina saker och åkte därifrån. Därefter brann det i hennes lägenhet.

Det var även Jeanette som tog initiativ till att de skulle träffas. En dag när han besökte henne Hisingsbacka fick hon ett SMS som gjorde att hon helt ändrade beteende. Det visade sig komma från en turkisk man som hon tidigare haft en relation med. Han åkte då hem. Senare i veckan ringde Jeanette och sa att de inte kunde träffas mer. En tid efter det hände det.

Av de delar av förhör som åklagaren åberopat minns han inte att han sagt så som står antecknat eller att det förhållit sig på det sätt som anges där. Att hans fingeravtryck anträffats på och i den i beslag tagna dagboken kan bero på att han flyttat på densamma i samband med att han skulle laga mat till Louise eller att han tittat i den för att se om den tillhörde Louise. Han minns inte att han pratat med sin mor den 2 december 1998 men han har sett i telefonlistorna att han gjort detta.

Han har aldrig varit på fest hos Jozsef Schneider men kan ha stött på denne på gården eller i trappan.

Anette Nordin: Hon var tidigare tillsammans med Ingrids bror Mats och träffade Ingrid första gången 1996. Varken hon eller Mats tyckte om Arnold och de umgicks inte så mycket med Ingrid när hon var tillsammans med Arnold. Efter separationen, som hon tror skedde under våren 1998, började de umgås mera med Ingrid och de träffades varje helg på middag m.m. Hon träffade även Arnold vid några tillfällen efter separationen i samband med att han lämnade Louise eller då han och Ingrid skulle skriva under vårdnadspapper beträffande Louise. Det var Ingrid som gjorde slut.

Hon uppfattade det som att Ingrid och Arnold kom överens när de var tillsammans. Däremot gick inte Arnold och Alexandra ihop. När Arnold kom till lägenheten försvann Alexandra oftast in på sitt rum. Efter separationen mådde Ingrid bättre men hon tyckte att det var jobbigt att hon inte fick ha Louise så mycket som hon ville.

Arnold drack mycket och blev då aggressiv. Detta noterade hon när Ingrid skulle skriva på vårdnadspapper. Hon och Ingrid besökte då Arnold i hans lägenhet. Arnold ville bjuda på grogg. Han blev högljudd och aggressiv. Även Ingrid kunde skrika. Beträffande Ingrids alkoholvanor drack hon mer mot slutet men hon skötte hela tiden sitt arbete.

Hon vet att Ingrid skrev dagbok. Vid något tillfälle tog Arnold denna. Han hade lånat Ingrids telefon i sovrummet. Alexandra hade då lagt märke till att Arnold stoppat något på sig. Hon har i efterhand läst i förhöret med henne att hon uppgett att hon och Ingrid letat efter dagboken. Hon har för sig att Ingrid känt sig hotad men minns inte detta säkert. Hon har inte hört Arnold hota Ingrid. Hon vet inte om Arnold hade kvar en nyckel till Ingrids lägenhet men hon har ett svagt minne av att Ingrid misstänkte detta.

Hon minns att hon var på kalas hos Ingrids föräldrar den 1 december och att Arnold kom dit senare med Louise. Hon minns inte i dag att Arnold frågat henne om hon trodde att det fanns en chans att han och Ingrid skulle kunna bli tillsammans igen. Hon minns inte att Ingrid ska ha sagt att hon känt sig kontrollerad av Arnold.

Hon har hört av Ingrids bror att Ingrid ibland kunde överdriva lite när hon berättade saker.

Thomas Månsson: Han och Ingrid hade ett förhållande med varandra i början av 1990-talet. 1993 flyttade han till Docentgatan 16A och där bodde han alltså vid branden 1998.

Han kände inte till något om Ingrids och Arnolds relation annat än att Ingrid sagt att hon saknade tillit till Arnold och att hon kände sig låst. Han vet inte när eller varför förhållandet tog slut. Ingrid ville gärna ha någon hos sig när Arnold skulle lämna eller hämta Louise. Han har aldrig upplevt några negativa sidor hos Arnold utan har uppfattat honom som en trevlig människa.

Sista gången han träffade Ingrid var tillsammans med Thomas Nordstrand ca två veckor före branden. Ingrid ville inte vara ensam för Arnold skulle komma och lämna Louise, vilket han också gjorde. Han fick sedan stanna länge för att Ingrid skulle vara säker på att Arnold gått därifrån.

Han fick reda på branden den 3 december efter det att han kommit hem från sitt arbete. Han hade sitt sovrum vänt bort från gården och hade inte hört något under natten. Efteråt spekulerades det mycket om branden och man misstänkte att Arnold var gärningsman. Han upplevde att Thomas Nordstrand, som hade känslor för Ingrid, blev illa berörd av det inträffade.

Bjarne Sadolin: Han bodde vid tillfället på Docentgatan 18A och hans syster Marie Nilsson bodde på Docentgatan 18B i lägenheten ovanför Ingrids. Han åkte buss med Ingrid nästan varje morgon. Ingrid berättade att hon tyckte att det var jobbigt att vara tillsammans med Arnold, som var en psykopat och som slog henne. Han vet egentligen inget om deras relation och inte heller när förhållandet upphörde, bara att det senare var tvist om dottern. Ingrid har i samband med detta visat upp ett blåmärke på hennes arm och sagt att Arnold slagit henne.

Det föreföll som om Ingrid och Arnold hade en fortsatt relation eftersom han sett Arnold skrapa rutorna på sin bil en morgon utanför Ingrids lägenhet. Detta förvånade honom med tanke på vad Ingrid berättat om hur Arnold behandlat henne.

Det var Ann-Christine Bengtsson som ringde på natten och sa åt honom att skynda sig ut för att det brann i huset. När han kom ut såg han sin syster hålla ut sin dotter genom fönstret från tredje våningen. Han var senare inne hos sin syster när hon ringde till Arnold för att berätta vad som hänt. Innan Marie sagt något mer än att ”det har hänt något hemskt i Ingrids lägenhet” till Arnold, svarade denne genom att fråga om ”tösen lever”. I samband med detta tänkte han att det kunde vara Arnold som var gärningsmannen, eftersom han tyckte att det var konstigt att Arnold inte först frågade vad som hänt innan han svarade som han gjorde. Det stämmer inte så som det står antecknat i förhör från december 1998 att Marie, vid telefonsamtalet med Arnold, ska ha sagt ”någonting hemskt har hänt, Ingrid har dött i en lägenhetsbrand” innan Arnold svarade på detta. Han stod ca en och en halv meter ifrån Marie under detta samtal och inte 3-4 meter som står antecknat i polisförhöret.

Irene Möller: Hon bodde tillsammans med sin sambo på Docentgatan 20. Hon kände inte Ingrid men visste vem hon var. Under hösten 1998 gick hon på en jobbsökarkurs tillsammans med Arnold. Denna började den 28 september. Kursdeltagarna lämnade sina kontaktuppgifter till varandra. Hon och Arnold bytte uppgifter den 26 november. Arnold berättade att hans ex bodde på Docentgatan och det framkom att hon bodde i huset bredvid Irenes.

Den 7 november kom Arnold utan att de hade bestämt träff. Han hade aldrig varit i hennes bostad tidigare. Det var sent och hennes sambo hade gått och lagt sig. Hon släppte in Arnold och de satt och pratade jobbgrejor. Sedan kom Arnold in på sitt ex och han berättade att det pågick en vårdnadstvist. Av någon anledning gick de ut på hennes balkong. Från denna kunde man se ner till Ingrids lägenhet. Han minns inte om Arnold kommenterade det. Efter det gick Arnold därifrån. Han fick en känsla av

att Arnold hade mer kontakt med henne än andra kurskamrater p g a att hon bodde granne med Ingrid.

När hon gick till affären den 3 december såg hon att ett fönster var spräckt i Ingrids lägenhet. Hon ringde till Arnold och fick då reda på att Ingrid dött men att dottern klarat sig. Han berättade vidare att han fått reda på branden av en granne och att någon granne hört en duns och skrik. Den 20 december ringde Arnold till henne och berättade att han varit häktad. Den 28 december ringde Arnold igen och frågade om hon skulle med på en träff på Ami och om de kunde hitta på något tillsammans på nyår. Eftersom de endast var kurskamrater, inte vänner, kändes denna fråga lite obehaglig.

Vid något tillfälle berättade Arnold att det stått en okänd man i Ingrids hall när han, Ingrid och barnen suttit och ätit i köket. Hon minns inte om Arnold sagt detta vid samtalet den 3 december eller senare.

Ann-Christine Wester: Hon bodde vid den tidpunkten på samma gård som Ingrid Carlenfelt och de lärde känna varandra när de båda var ute på gården med sina barn. Hennes dotter och Ingrids dotter Alexandra umgicks en del. Ingrid var bekymrad över sitt förhållande med Arnold och över att hon inte fick umgås med Louise. Hon var också bekymrad över att Arnold inte lämnat tillbaka hennes lägenhetsnyckel efter det att de separerat. Ingrid berättade att det kunde hända att Arnold befann sig i hennes lägenhet när hon kom hem. Hon rekommenderade därför Ingrid att göra ett låsbyte men det skedde aldrig.

Ingrid tyckte att Arnold var hotfull och hon uppgav att hon inte kände sig trygg. Hon har dock aldrig hört Arnold hota Ingrid och hon har inte sett några skador eller blåmärken på Ingrid. Hon träffade Arnold mycket lite, de hälsade på varandra men pratade inte med varandra. Hon vet inte när Ingrids och Arnolds förhållande upphörde. Arnold tyckte inte om Ingrids dotter Alexandra.

Hon vet att Ingrid skrev dagbok. Ingrid berättade ca 2-3 månader före branden, att Arnold varit i hennes lägenhet, henne ovetandes, och tagit hennes dagböcker. Det kan stämma, som hon sagt i polisförhör, att Arnold tagit hennes dagböcker i samband med att han bett om att få låna Ingrids telefon i sovrummet. Hon minns inte detta i dag men hade färskare minne när hon hördes i mars 1999. Ingrid varnade henne för Arnold, med anledning av att Ingrid skrivit om henne i sina dagböcker. Ingrid sa att Arnold var en psykopat. Hon blev emellertid inte rädd för detta, eftersom hon inte uppfattat Arnold på detta sätt. Hon uppfattade det som Ingrid sa mer som saker man säger i samband med en separation.

Hon fick reda på branden av sin dotter som ringde och sa att Ingrid var död.

Susanne Pettersson: 1998 bodde hon på Docentgatan 16 E på andra våningen. Hon kände inte Ingrid men vet att hennes dotter lekte med Alexandra. Hon har aldrig pratat med Ingrid och hon kände inte till Arnold.

Den 3 december var hon tillsammans med Benneth Svensson. Han skulle gå och hon stod i sitt köksfönster och vinkade till honom när han gick över gården. Det kan stämma som hon sagt i förhör att klockan var omkring 01.40. Hon tittade sig omkring för att se om någon annan i husen omkring var vaken. Hon såg då starkt sken från ett fönster i en lägenhet på andra sidan gården mitt emot hennes egen. I skenet såg hon en person. Personen rörde sig som om denna hällde ut något över golvet. Hon kunde inte se om det var en man eller en kvinna, men hon fick för sig att det var en mansperson som bar ljusa kläder. Hon minns inte om taklampan i hennes kök var tänd eller släckt när hon gjorde sina iakttagelser. Hon tittade en kort stund det kan ha varit en minut eller fem minuter. Hon gick sedan och la sig.

Hon känner Thomas Nordstrand men tror inte att det var han som var i lägenheten som det brann i. Utseendet på den person hon såg på natten stämmer inte med Thomas Nordstrand.

Hon och Benneth hade inte druckit alkohol och hon hade inte alkoholproblem.

Dagen därpå berättade hennes dotter att det brunnit i den lägenhet från vilken hon sett det skarpa skenet och att mamman dött. Hon började då att fundera på vad det var hon sett under natten.

Ingemar Herdenberg: Han var personalansvarig på häktet 1998 under tid som Ingrid arbetade där. Han känner inte till några incidenter kring Ingrid som föranledde några särskilda åtgärder från arbetsgivarens sida. Det fanns ingen hotbild kring Ingrid men däremot berättade en personalassistent till Ingrid att Ingrid hade det lite trassligt i en relation med en man. Han har fått berättat för sig att en nyckelknippa tillhörande häktet, som varje vårdare hämtar ut vid arbetspassets början, hade försvunnit. Denna hittades efter branden i Ingrids lägenhet.

Benneth Svensson: Han hade vid tillfället en relation med Susanne Pettersson. På kvällen omkring kl 22.30-23.00, eller kanske senare på natten mot den 3 december höll han och Susanne på att bära ut kaffekoppar från hennes vardagsrum. Det var mörkt ute och släckt i alla lägenheter runt omkring. Han tittade över gården och såg ett gul/vitt sken från en lägenhet rakt över gården. Även Susanne lade märke till detta. Han tror att det kom från vardagsrummet i den lägenheten, men kan inte säga om det kom från golvet eller högre upp. Det skulle kunna ha varit ett sken från en TV, om en film pausats. Det kan stämma att han gjorde sina iakttagelser under några sekunder som han sagt i polisförhör. I samband med detta såg han en skugga på väggen. Han minns det i dag endast som en skugga och inte som en person som passerade ljuskällan. Han kan inte i dag säkert säga att det var en man även om han sagt detta i förhör i oktober 2013.

Han lämnade sedan lägenheten och gick över gården mot gatan där hans bil stod parkerad. Vid nästa besök hos Susanne berättade hon att det brunnit i en lägenhet. Han tänkte då att det kunde finnas ett samband mellan det sken han sett och branden. Ytterligare några dagar senare kom polisen och höll förhör med honom.

Pia Bengtsson: Hon bodde på Docentgatan 20A och låg och sov när branden pågick. På morgonen ringde en grannfru och berättade att det brunnit i Ingrid's lägenhet och att Ingrid hade omkommit. Hon hade hört ryktesvägen att det varit stökigt mellan Ingrid och Arnold.

Ann-Sofie Linnell, som bodde i hennes trappa, hade alkoholproblem. När Ann-Sofie blev tillsammans med Thomas Nordstrand blev det lugnare i trappan. När de separerade blev det återigen stökigt omkring Ann-Sofie.

Hon vet att Ingrid och Thomas kände varandra och att Thomas var ledsen över det som hänt Ingrid.

Anja Holm: Hon kände Ingrid sedan de gick i sjunde klass. 1998 hade de båda hunnit få barn och de hade ofta telefonkontakt med varandra. Hon lärde även känna Arnold och de träffades och åt middag tillsammans. Arnold hjälpte henne med hennes dator. Hon uppfattade att Arnold och Ingrid till en början hade en jättebra relation. Ingrid har berättat att relationen blev sämre efter det att Louise föddes. Hon vet att förhållandet tog slut men inte när det hände. Ingrid berättade att Arnold ville ha henne tillbaka och att han ringde till Ingrid men att hon inte var intresserad. Arnold försökte frihetsberöva Ingrid och Ingrid fick inte göra som hon ville med Louise. Detta tyckte Ingrid var jobbigt och Ingrid ville inte berätta för sina föräldrar om situationen, eftersom de tyckte bra om Arnold.

Ingrid var övertygad om att Arnold hade behållit eller kopierat hennes lägenhetsnyckel och att han tog sig in i hennes lägenhet när hon inte var där. Anledningen till detta var att saker kunde vara flyttade när Ingrid kom hem eller att Arnold kommenterade saker som Ingrid skrivit om i sin dagbok. Hon rådde Ingrid att byta lås, men hon tror inte att Ingrid kände någon egentlig oro.

Helgen före branden ringde Ingrid till henne och var väldigt upprörd och orolig. Arnold ville ha Louise men Ingrid ville inte släppa Louise. Dessutom ville Arnold att han och Ingrid skulle försöka igen. Hon föreslog att Ingrid skulle komma över till henne, men det gjorde Ingrid aldrig. Det var det sista samtalet som hon hade med Ingrid.

Dagen efter branden ringde Arnold och grät och sa att det hänt något hemskt och att Ingrid var död. Det hela lät falskt, eftersom det inte fanns någon annan än Arnold som ville henne illa.

Sven Sjöholm: Han hade känt Arnold länge och de båda arbetade på UMAS. De körde motorcykel på fritiden och de var hemma hos varandra. Senare blev Arnold och Ingrid tillsammans och det hände vid två tillfällen att de träffades alla tre. Ingrid berättade för honom när de var ensamma att Arnold hade slagit henne i ansiktet och att han låst in henne i ett skåp. Relationen mellan Arnold och Alexandra fungerade inte. I samband med att Arnold var hemma hos honom hörde han hur Arnold hotade Ingrid över telefon genom att säga ”du ska få”. Detta hände vid flera tillfällen. Arnold var aggressiv och knöt sin näve.

Han vet inte varför det tog slut mellan Arnold och Ingrid. Arnold strök Ingrids kontaktuppgifter i hans telefonkatalog så att han inte skulle kunna ringa till Ingrid. Arnold tyckte inte om att han och Ingrid hade fortsatt kontakt. Även han var kär i Ingrid. Han har inte haft någon kontakt med Arnold efter Ingrids död.

Han har inte sagt att Arnold berättat att han tagit Ingrids dagbok. Detta måste polisen ha missförstått. Han har pratat med Bjarne Sadolin om händelsen. Denne trodde också att det var Arnold som var gärningsman.

Stefan Rosqvist: Han känner Arnold sedan 1980-talet. Före händelsen 1998 hade de nästan ingen kontakt alls. Han lärde känna Ingrid lite grann och han uppfattade henne som en snäll och trevlig person. Han minns bara en annan flickvän till Arnold som hette Eva. Vid något tillfälle, efter det att detta förhållande tagit slut, åkte han tillsammans med Arnold för att se om Eva hade andra män. Han vet inte när det tog slut mellan Arnold och Ingrid, men vet att de hade bråkat eftersom han sett trasiga köksluckor hos Ingrid. En kamrat till honom som bor på Docentgatan berättade om branden. Arnold ringde efter det att han blivit frisläppt och sa att han var oskyldig. Arnold var ledsen och han var orolig för att Arnold skulle göra sig själv illa.

Pia Jönsson: Hon arbetade på MAS tillsammans med Arnold 1987-88. De var kompisar och umgicks även privat. Hon hade det väldigt trassligt i sin livssituation under den tiden. Hon uppfattade inte att hon och Arnold var ihop. Vid något tillfälle dök Arnold upp hemma hos henne fast att det inte hade bestämt det. Polisen har läst upp avsnitt från Arnolds kalender/anteckningar.

Göta Lewin: Hon är mamma till Arnold och hade en djup insyn i hans och Ingrids relation. Hon hade ofta hand om Louise dagtid och även många nätter. Efter det att Louise började på kyrkans barntimme sov hon oftast över hos henne natten till tisdag och torsdag. Det hände även att Arnold stannade kvar över natten vid dessa tillfällen.

Hon vet inte exakt när eller varför förhållandet mellan Arnold och Ingrid tog slut men hon vet att Arnold lämnade tillbaka Ingrids lägenhetsnyckel den 9 juni 1998. Hon vet inte om de försökte bli ett par igen men det kan stämma att Arnold önskade detta för Louise skull.

Den 1 december 1998 var det kalas hos Ingrid's föräldrar. Arnold körde Ingrid hem och därefter körde han och Louise till hans lägenhet på Ingenjörsgatan. Den 2 december lämnade Arnold Louise till henne. Därefter åkte Arnold hem för att tömma ett skåp som han skulle lämna dagen därpå. Senare på kvällen, kanske omkring 21.00-21.30, ringde Arnold och sa att han var klar med skåpet.

Dessförinnan hade hon pratat i telefon med Ingrid angående en fest som skulle hållas på kyrkans barntimme.

Den 3 december klockan 06.30 kom Arnold tillsammans med en kvinna. Arnold var helt förstörd och hon förstod inte vad han sa. Kvinnan berättade vad som hänt.

Conny Ohlsson: Han arbetar som forensisk specialist på NFC och han har arbetat där i över 40 år och gjort över 6 000 brandutredningar. Han är huvudlärare för polisens utbildning i brandorsaker och ledare för ett antal brandgrupper i Norden och Europa. Han har inte besökt den aktuella brandplatsen utan har gjort sina bedömningar utifrån utredningar från polisens tekniker och handlingar i målet.

En frågeställning för honom var att ta ställning till när explosionen skett och vad som orsakat denna. Han har bedömt att anledningen till att dörren till Ingrid Carlenfelts sovrum trycktes ut berodde på en explosion. I Ingrid Carlenfelts sovrum påträffades det bensin. Om bensin hållts ut och dörren stått öppen ska ingen explosion kunna ske. Inte heller om man tänder på direkt efter det att man hållt ut bensinen. Om däremot bensinen får ligga och "gasa" en stund, det räcker med några minuter, och man sedan stänger dörren och tänder på i hallen, då uppstår en kraftig volymutveckling som kan orsaka en explosion. Man kan även se på brandskadorna på väggarna i hallen och på dörren att merparten av dessa skador uppstått när dörren stått lutad mot hallväggen, dvs. efter explosionen. Det är möjligt att fönstren, trots explosionen, förblivit hela.

Han har, med utgångspunkt från att larmet inkom till SOS 03.02, bedömt att explosionen skett omkring 03.00 och att antändningen troligen inte skett så många minuter före explosionen.

Hans teori är att antändningen inte skett i sovrummet utan att gärningsmannen hållt ut bensin i sovrummet och därefter stängt sovrumsdörren men inte tänt på där. Därefter är det rimligaste scenariot att gärningsmannen hållt ut bensin i hallen och tänt på där och stängt kapprumsdörren och slutligen hållt ut bensin i kapprumsdelen och tänt på där. Det kan inte uteslutas att man enbart tänt på i kapprumsdelen men då får det inte gå för lång tid från det att bensin hållts ut i hallen, för då uppstår en explosion i hallen. Om man inte stängt dörren mellan kapprum och hall och sedan tänder i kapprummet kan kapprumsdörren ha gått igen av det övertryck som skapats. Det går emellertid inte att säga exakt var antändningen skett.

Om mycket bensin hållts ut blir det först kraftiga flammor som förbrukar mycket syre och som sedan får ett lugnare förlopp. Så har det troligen varit i kapprummet, eftersom branden där självsläckt. Detta gäller under förutsättning att dörren varit stängd.

De kraftiga förbränningsskador som påvisades på Ingrid Carlenfelts ben talar för att kroppen varit i kontakt med bensin eller annan brännbar vätska. Det räcker inte att hon endast varit i närheten av bensin, för då uppstår endast strålningsvärme som inte ger dessa skador. De kraftiga skador som påvisats kräver att Ingrid Carlenfelt suttit i bensin eller att hon fått bensin på kroppen på annat sätt.

Om släckningsinsats inte utförts förelåg risk för spridning till trapphus och ovanliggande lägenhet.

Mats Jönsson: Han jobbade vid tillfället inom Räddningstjänsten som rökdykare och hade då arbetat i 30 år. De åkte till Docentgatan med två bilar. En flicka stod på

gatan och skrek att hennes mamma var kvar i lägenheten. Han sprang upp och träffade på en polisman som sa att dörren var öppen. Han kröp in i hallen och påträffade Ingrid Carlenfelt. Han konstaterade att hon var kraftigt brandskadad och att hon inte hade någon puls. Det var en kraftig rökutveckling i lägenheten. Till en början trodde han att det rörde sig om sängrökning men sedan såg han flera brandhårdar och förstod då att så inte varit fallet.

De släckte branden och vädrade ut i lägenheten. När han tog av sig masken kände han en kraftig bensindoft. Han konstaterade att mattan innanför hallen var dränkt i bensin.

Camilla Bengtsson: Hon bodde vid tillfället på Docentgatan 16 A i ett hus som låg i vinkel med det hus som Ingrid bodde i. Hon hade sitt kök in mot gården och sin balkong ut mot parkeringen.

Porten till trapphuset låstes omkring 20.00 eller 21.00 och då behövdes nyckel för att ta sig in. Hon hade ingen porttelefon och tror inte heller att Ingrid hade det, eftersom de hade samma hyresvärd.

Hon lärde känna Ingrid som granne. De hade barn i samma ålder och var mammalediga samtidigt. De pratade ganska mycket om sina privatliv och Ingrid berättade att hon hade det jobbigt i sitt förhållande och att hon försökte göra slut med Arnold som var påträngande och kontrollerande. Ingrid berättade att hon försökt bryta upp vid flera tillfällen.

Hon träffade även Arnold. Det hände att de åt middag hos varandra. Hon ville inte vara ensam med Arnold, eftersom hon uppfattade honom som obehaglig, läskig och arrogant med psykopatiska drag och sjuka fantasier. Arnold sa alltid kränkande uttalanden om Alexandra och Alexandra drog sig oftast undan till sitt rum när Arnold var där.

Hon såg under sensommaren 1998 att Arnold knuffade Ingrid på Ingrids balkong. Detta hände även den 1 december 1998. Hon såg det i samband med att hon höll på att sätta upp adventsljusstakar.

Ingrid förde dagbok om vad som hände i hennes liv.

Sista gången hon såg Ingrid i livet var i affären precis innan hon skulle börja sätta upp adventsljusstakar. Ingrid mådde då inte bra och berättade att Arnold hotat att göra slut på Ingrids liv om de inte blev ett par igen. Hon har även hört Arnold hota Ingrid om att göra livet surt för henne och ta Louise ifrån henne om Ingrid lämnade honom.

Hon vaknade på natten till den 3 december 1998 av att det luktade brandrök. Hon var van vid att det var brandbilar i området, eftersom det ofta brann i höghuset en bit bort. Hennes första tanke var därför att det brann där igen.

Hon gick ut på sin balkong med utsikt över parkeringen. Hon såg då en man med en stor kroppshyddas och ett kraftigt skägg vid höghuset närmast vägen på andra sidan gatan. Mannen gick sedan ut från området bort från henne sett. Hon frågade sin sambo, som också sett mannen, om det var Arnold de sett. Hennes sambo svarade att mannens kroppshyddas och skägg överensstämde med Arnolds utseende. Hon har pratat med grannar som bodde i Ingrids fastighet på första eller andra våningsplanet om sina iakttagelser och de har uppgett att de sett samma sak. Hon minns inte deras namn.

Med anledning av de iakttagelser hon gjort från sin balkong ringde hon till polisen för att berätta om dessa. Det hölls ett förhör med henne per telefon. Hon var då inte förvånad över att Arnold var frihetsberövad. Hon ringde igen ett år senare, men då verkade det som att ärendet var nedlagt för ingen var direkt intresserad av hennes

uppgifter. Polisförhöret från 1998 lästes aldrig upp för henne och hon har inte godkänt det. Däremot har hon läst igenom och godkänt förhöret från 2016.

Maria Hedberg: Hon var arbetskamrat med Ingrid på häktet i några år. De pratade och umgicks även en del privat. Hon träffade även Arnold men väldigt flyktigt. Hon förstod att det inte var bra mellan Ingrid och Arnold.

Det var en chock när Ingrid dog och sättet hon dog på. Hon och hennes arbetskollaborer förstod ett tag efter branden att Ingrid levde ett dubbelliv som inte gick hand i hand med att arbeta på häktet. Hon vet att Ingrid hade kontakt med ett motorcykelgäng. Ingrid berättade en gång att hon suttit barnvakt åt en ledare i ett motorcykelgäng som vid tillfället satt häktad hos dem.

En av deras kollegors nyckelknippa försvann vid ett tillfälle och kollegan fick bära skulden för detta. Hon minns inte när detta var i förhållande till branden. Ingrid var den som organiserade en stor sökning efter nycklarna på arbetsplatsen. Efter branden återfanns dessa nycklar hemma hos Ingrid.

Catarina Nilsson: Hon var väninna med Ingrid och de låg på BB tillsammans när Ingrid fick Alexandra. De hade en intensiv kontakt 1998 och pratade i telefon med varandra nästan dagligen. Hon kände inte Arnold särskilt väl men träffade honom någon gång.

Hon märkte på Ingrid att hon mådde sämre och sämre. Hon minns inte när förhållandet tog slut eller vem som gjorde slut. Efter separationen var det alltid bråk om Louise, vilket påverkade Ingrid. Ingrid ringde vid något tillfälle och sa att hon skulle ta livet av sig. Hon skickade då dit sin sambo Conny Andersson, för att prata Ingrid till rätta. Under en kväll hade Conny och Ingrid ihop det. Detta erkände Ingrid för henne. Hon vet inte när Arnold fick reda på detta, men senare kom Arnold och Louise till henne och frågade vad hon tyckte om detta. Louise sa då att

”min mamma har blivit bjussad av annan man i gumpen och det är fult”. Louise var då fyra år gammal. Hon tror att detta var efter det att Ingrid och Arnold gjort slut men före branden, men hon är osäker. Arnold hade tidigare frågat henne om Ingrid varit tillsammans med andra män.

Marie ringde ca 07.30 den 3 december 1998 och berättade om branden. Arnold ringde till henne en tid efter branden och ville bjuda henne på teater.

Thomas Nordstrand: Han bodde på Docentgatan 16 C. På gården hade grannarna mycket samkväm med gårdsfester och annat. Det var så han lärde känna Ingrid sommaren 1997. Senare blev det mer kontakt och de träffades och lagade mat tillsammans. De hade aldrig ett kärleksförhållande. Ingrid pratade om sina problem med Arnold och han pratade om sina problem med sin tidigare flickvän Ann-Sofie Linnell, som också bodde på gården. Ingrid pratade aldrig om Louise, men han tror att hon och Arnold hade gemensam vårdnad om henne men växelvis boende.

Han träffade även Arnold vid ett par tillfällen, bl.a. den 27 och 28 november 1998, då även Thomas Månsson var med. Vid detta tillfälle ringde Arnold och frågade om han fick komma. De hade trevligt och det var lite sprit inblandat. Arnold och Ingrid hade varit högljudda men de hade inte direkt bråkat med varandra under kvällen. Om han i polisförhör sagt att Ingrid, p g a bråk med Arnold, bett Arnold lämna lägenheten stämmer det. Han minns dock inte detta i dag. Thomas Månsson gick omkring kl 23.00-24.00. Därefter gick Arnold. Senare på natten såg han från Ingrids köksfönster Arnold vid ett elkraftverk utanför. Arnold stod där i flera timmar. Ingrid bad honom stanna och hon vågade inte ge sig ut för att köpa cigaretter så han fick göra det i stället. Först när han kom tillbaka var Arnold borta.

Någon gång under hösten 1998 omkring kl 14.00, i samband med att han var på väg på cykel till sitt jobb, såg han genom trapphusfönstret att Arnold stod och fifflade med en nyckel framför Ingrids lägenhetsdörr och att hennes dörr öppnades. Han

ringde till Ingrid senare på kvällen och hon svarade ”ja, ja”. På fråga svarade Ingrid att hon trodde att Arnold hade kvar en nyckel till hennes lägenhet. Om han i polisförhör sagt att Arnold kände på hennes lägenhetsdörr och ringde på så är det dessa uppgifter som stämmer.

Han kände till att Ingrid skrev dagbok. Han kan inte tänka sig att Ingrid ville bli tillsammans med Arnold igen. Ingrid drack vid festliga tillfällen. Han känner inte till Arnolds alkoholvanor. Om han i förhör sagt att Ingrid bytte låskolv stämmer det. Han minns inte att Ingrid sagt att hon mådde jättedåligt och att hon funderade på att ta sitt liv. Har han sagt detta i förhör stämmer det.

Han träffade Arnold på kvällen den 2 december på en vall längs med Ringvägen. Arnold kom uppifrån Högaholm och de bara passerade varandra. Arnold sa då att han varit på julbord. Han tror att Arnold bar mörka kläder och en mössa. Han minns inte i dag om Arnold bar på något. Han ringde till Ingrid och berättade att han träffat Arnold. Hon sa åt honom att komma upp. Det kan stämma att han ringde klockan 21.30. För att komma in i trapphuset var han tvungen att bli insläppt via en porttelefon. Hans nyckel till Docentgatan 16 C passade inte till Ingrids trapphus och han har inte haft en nyckel till Ingrids lägenhet. Han tror att Alexandra var hemma men han träffade inte henne. Ingrid kommenterade inte att han stött på Arnold. Ingrid ville bjuda på grogg men han avböjde eftersom han inte dricker mitt i veckan. Han stannade i ca en timme och gick sedan hem. Han gick då över gården.

Han vaknade sedan omkring 04.30-05.00 och tog ut sin cykel från källaren och cyklade till sitt arbete. Han kunde då inte se Ingrids lägenhet. Han fick reda på branden först när han kom hem av en granne som bodde i samma trapphus som han. Han blev helt knäckt och skakad. Alla på gården var helt upprivna. Man sa på nyheterna att det var en anlagd brand. Han blev stressad av alla polisförhör.

Han kände Susanne Pettersson. Hon berättade senare, kanske 1999 eller 2000, för honom att hon sett Arnold gå fram och tillbaka i Ingrids lägenhet på brandnatten. Han försökte få henne att ta kontakt med polisen och berätta detta. Hon ville inte det men han fick hennes tillstånd att berätta om vad hon sagt att hon sett. Han hade redan tidigare misstänkt att Arnold var gärningsman.

Ingrid hade inga andra ovänner vad han kände till och hon var populär på sin arbetsplats på häktet enligt andra personer och Ingrid själv.

Han fick en ”bibba” med förhör innan han åkte på semester för några veckor sedan, som han läst på inför rättegången.

Linda Marie Isier: Hon och Ingrid var uppväxta på samma gård. Senare flyttade hon till samma trapphus som Ingrid och de träffades som goda grannar. Hon tror att hon flyttade därifrån våren 1998, men fortsatte att träffa Ingrid även efter det. Hon har hört att Ingrids förhållande med Arnold tog slut 1998.

Före branden pratade hon med Ingrid, som stod i sitt köksfönster och ville visa upp en kattunge. Hon minns inte om detta var en vecka eller några dagar före händelsen. Ingrid sa att hon och Arnold skulle försöka igen. Ingrid verkade då rätt glad.

Ann-Sofie Limnell: Hon bodde på samma gård som Ingrid. En eller två veckor före branden kom Ingrid till hennes lägenhet. Det hade aldrig hänt tidigare. De satt och pratade som grannar om all dagliga saker. Senare på kvällen ville Ingrid gå ut. Hon förstod att Ingrid var bekymrad över sin före detta man och att denne var kontrollerande. Ingrid var inte riktigt nykter.

Thomas Nordstrand är far till hennes son. De bodde aldrig tillsammans och de har ingen kontakt i dag. Hon gjorde slut med honom för att han var så kontrollerande.

Hon fick aldrig vara i fred och hon bytte lås, eftersom hon var rädd att Thomas gjort en extranyckel. Hon anser inte att Thomas Nordstrand är en pålitlig person.

Det är riktigt att hon hade alkoholproblem 1998.

Ewonne Ek: 1998 bodde hon på Docentgatan. Ingrids lägenhet låg till vänster någon våning ner från hennes balkong sett. Hon vet vem Ingrid var men umgicks inte med henne. De hälsade bara på varandra på gården.

Peter Persson, också kallad ”Kylle”, var hos henne från och till 1998. Han är far till hennes barn.

På brandnatten var hon ensam med barnen och de gick och lade sig gissningsvis omkring klockan 22.00-23.00. Hon minns att hon sedan vaknade på natten av att det luktade rök och att Peter Persson var där. Hon vet inte när han kom till lägenheten. Hon kontrollerade att det inte var hos henne det brann. Peter Persson låg på soffan. Hon pratade inte med honom och vet inte om han var vaken. Hon kände ingen annan lukt än brandrök.

TINGSRÄTTENS DOMSKÄL

Har det begåtts de brott som åklagaren påstår?

Som tidigare redogjorts för framgår det av den brottsplatsundersökning, som gjordes med anledning av branden, att Ingrid Carlenfelts lägenhet fått omfattande brand- och rökskador framför allt i hennes eget sovrum och i den till sovrummet angränsande hallen, samt att spridning av rök även skett till trapphus och att fastighetens fasad företett brandskador. Det hade m a o förekommit rökspridning och det fanns även en risk för brandspridning till ovanliggande lägenhet via fasaden. Enligt räddningstjänstens insatsrapport fanns det även risk för andra människors liv och hälsa. Samma bedömning har Conny O lsson gjort. Flera av de

boende i huset, som hörts som målsäganden, har berättat om hur de haft svårt att se och ta sig ut från fastigheten p g a den kraftiga rökutvecklingen.

Av utförd brandorsaksutredning har framkommit att det i lägenheten konstaterats tre från varandra separerade brandhärddar samt att rester av motorbensin har påvisats på dessa tre ställen. Med avseende på dessa fynd har slutsatsen dragits att det varit fråga om uppsåtlig antändning.

Av utförd rättsmedicinsk obduktion har konstaterats att fynden starkt talar för att Ingrid Carlenfelt avlidit som en följd av de förbränningsskador hon fått och att hon inte haft skador av annat slag som kan förklara hennes död samt att den måttliga förekomsten av koloxidhemoglobin talar för att branden haft ett mycket häftigt förlopp.

Det finns inget i utredningen som tyder på att Ingrid Carlenfelt skulle vara den person som anlagt branden. Den omständigheten att hennes egen dotter Alexandra Carlenfelt befunnit sig i lägenheten samt att hon själv, enligt uppgifter från bl.a. Alexandra Carlenfelt skrikit i panik, talar mot att hon haft en önskan att ta sitt eget liv. Även om det i målet har framkommit att Ingrid Carlenfelt haft en problematisk relation med Arnold Lewin efter uppbrottet sommaren 1998, har ingen av de hörda gett uttryck för att de uppfattat Ingrid Carlenfelt som suicidbenägen. Därtill kommer att det inte påträffats någon dunk eller liknande med rester eller spår av motorbensin i lägenheten. Även detta talar mot att Ingrid Carlenfelt skulle vara den person som anlagt branden. Enligt ett åberopat sakkunnigutlåtande från dåvarande SKL (numera NFC) avseende frågan om branden kan vara resultatet av ett självmord har man kommit fram till att resultatet av den tekniska undersökningen i någon mån talar för att Ingrid Carlenfelt inte har anlagt branden (grad -1). Det får sammanfattningsvis anses utrett att någon annan än Ingrid Carlenfelt uppsåtligen anlagt branden i hennes lägenhet vilket lett till att Ingrid Carlenfelt omkommit. Fara för att även Alexandra Carlenfelt skulle omkomma har förelegat eller varit utesluten endast

p g a tillfälliga omständigheter. Eftersom branden inneburit fara för andras liv och hälsa är även förutsättningarna för mordbrand för handen. På de av åklagaren angivna omständigheterna är den sistnämnda gärningen att bedöma som grov.

Hur har gärningsmannen gått till väga?

Som tidigare konstaterats har motorbensin anträffats på tre separata platser i lägenheten. Enligt Conny Olssons teori har gärningsmannen först hållt ut bensin i Ingrid Carlenfelts sovrum och sedan stängt dörren mellan sovrummet och hallen innan någon antändning skett. Därefter har Conny Olsson bedömt att det mest rimliga scenariot är att gärningsmannen hållt ut bensin i hallen och tänt på där, stängt kapprumsdörren och slutligen hållt ut bensin i kapprummet och tänt på där. Conny Olsson har visserligen inte kunnat utesluta att gärningsmannen enbart tänt på i kapprumsdelen, men då är hans bedömning att det inte kan ha gått alltför lång tid efter det att bensin hållts ut i hallen, eftersom det annars hade skett en explosion motsvarande den som enligt hans uppfattning måste ha skett i Ingrid Carlenfelts sovrum med anledning av att sovrumsdörren med karm pressats ut från sitt fäste och anträffats lutad mot motstående vägg i hallen när räddningstjänsten kom till platsen.

En brand rapporterades till SOS kl 03.02 den 3 december 1998. Conny Olsson, har utifrån de handlingar angående när SOS larmades om branden och övriga uppgifter som lämnats av boende i huset, uppskattat att explosionen skett omkring kl 03.00 och att antändningen sannolikt inte skett så många minuter före explosionen.

Alexandra Carlenfelt har uppgett att hon låste upp ytterdörren när hon tog sig ut från lägenheten. I målet får anses utrett att ytterdörren låstes med hjälp av nyckel utifrån eller genom omvridning av vred inifrån lägenheten. Det har inte konstaterats några skador på ytterdörren/karmen och inte heller på de båda låsanordningarna på ytterdörren. Inte heller har det konstaterats några skador på de buskar som fanns nedanför Ingrid Carlenfelts balkong på baksidan av huset. Det har i åberopat brottsplatsundersökningsprotokoll angetts att balkongdörren stod på vid gavel när

räddningstjänsten kom till platsen. Denna uppgift har senare reviderats av Mats Jönsson som har uppgett att personal från räddningstjänsten öppnade dörren för att vädra ut. Tingsrättens bedömning är därför att gärningsmannen måste ha haft tillgång till nycklar eller annan dyrkanordning som inte orsakat några skador på dörr, karm eller lås för att ta sig in i lägenheten.

Allmänna synpunkter på bevisningen i mål av förevarande slag

I målet finns inga direkta vittnesiakttagelser eller annan teknisk bevisning som binder Arnold Lewin till gärningarna. Endast en begränsad del av bevisningen har åberopats till stöd för att Arnold Lewin skulle ha befunnit sig i eller kring lägenheten i anslutning till brandtillfället. Åklagarna har byggt sin talan på att Arnold Lewin tidigare dömts för liknande brott begångna mot före detta flickvänner efter det att dessa valt att avsluta relationen med honom och att Arnold Lewin både haft motiv och möjlighet att utföra gärningarna samt att det inte finns något annat möjligt alternativ än att han är gärningsman, dvs. att alternativ gärningsman är utesluten.

Beviskravet i brottmål brukar uttryckas så att det för fällande dom krävs att det ska vara ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade gjort sig skyldig till brottet. Saken kan också formuleras så att det ska vara praktiskt taget uteslutet att någon annan än den tilltalade begått den åtalade gärningen. Föreligger rimligt tvivel i detta hänseende ska åtalet ogillas.

Att grunda en fällande dom enbart på den negativa omständigheten att utredningen inte synes ge utrymme för någon alternativ gärningsman kan endast i undantagsfall komma i fråga. Som regel måste därutöver krävas åtminstone stödande bevisning som klargör de väsentliga delarna av händelseförloppet och positivt knyter den tilltalade vid brottet (jfr NJA 1991 s. 56). Det tingsrätten då har att ta ställning till är om det föreligger sådana för Arnold Lewin besvärande omständigheter att han, trots

avsaknad av direkt bevisning kan dömas till ansvar för de av åklagaren angivna gärningarna.

Synpunkter på bevisningen i detta mål

Lång tid har förflutit sedan händelsen i december 1998. Detta påverkar självklart de minnesbilder som de hörda i målet har av detaljer och omständigheter av betydelse för målets bedömning. Därtill kommer att merparten av de hörda i målet var boende på Docentgatan i närheten av Ingrid Carlenfelts lägenhet vid tidpunkten för gärningarna eller var arbetskamrater med eller vänner till henne. Det har framkommit förhållandevis tydligt att flera av dessa haft en negativ uppfattning om Arnold Lewin som person. Marie Nilsson har uppgett att hon avbröt bekantskapen med Arnold Lewin efter det att denne betett sig illa mot henne på en fest. Anette Nordin har uppgett att varken hon eller hennes dåvarande sambo, tillika Ingrid Carlenfelts bror, ville umgås med Ingrid Carlenfelt under tiden som hon hade en relation med Arnold Lewin, eftersom de inte tyckte om honom. Camilla Bengtsson har uppgett att hon uppfattade Arnold Lewin som obehaglig, läskig och arrogant med psykopatiska drag och sjuka fantasier. Än fler av de hörda har uppgett att Ingrid Carlenfelt till dem uttalat sig i negativa ordalag om Arnold Lewin. Det var dessutom för flera av de hörda känt att Ingrid Carlenfelt och Arnold Lewin under hösten 1998 hade en vårdnadstvist angående deras gemensamma dotter Louise, en omständighet som också kan ha påverkat deras inställning till Arnold Lewin och därmed även de uppgifter som lämnats i detta mål.

Dessutom har bl.a. Jozsef Schneider uppgett att det efter händelsen spekulerades bland grannar i området om vem som var gärningsman och att många var helt säkra på att Arnold Lewin var den skyldige. Samma uppfattning har Thomas Månsson och Sven Sjöholm gett uttryck för. Även denna förutfattade uppfattning kan påverka en bevispersons möjlighet att förhålla sig helt objektiv och endast ge uttryck för faktiska iakttagelser helt fria från egna spekulationer och teorier.

Likheter med de gärningar som Arnold Lewin tidigare dömts för

Arnold Lewin dömdes den 15 juli 2014 av Hovrätten över Skåne och Blekinge för bl.a. grov mordbrand och försök till grov mordbrand, båda gärningarna begångna under år 2012. I båda fallen var gärningarna riktade mot kvinnor som Arnold Lewin hade haft en kärleksrelation med, men som avslutats av respektive kvinna. Båda kvinnorna var boende i flerfamiljshus och Arnold Lewin hade antänt bensin respektive försökt antända bensin som han dessförinnan hållt in genom lägenhetsdörrarnas brevkast.

I förevarande fall har framkommit att det i Ingrid Carlenfelts lägenhet konstaterats förekomst av motorbensin på tre olika och från varandra avskilda ställen samt tre separata brandhärdar.

Den omständigheten att Arnold Lewin dömts för grov mordbrand och försök till grov mordbrand under 2012 där såväl motivbilden som tillvägagångssättet var likartade, är naturligtvis mycket besvärande för Arnold Lewin.

Vem valde att avsluta förhållandet och hyste någon ett hopp om att relationen skulle återupptagas?

I förevarande mål har åklagarna påstått att Ingrid Carlenfelt varit den som avslutat kärleksrelationen men att hon en tid därefter alltjämt känt sig kontrollerad och förföljd av en efterhängsen Arnold Lewin som hade svårt att acceptera att förhållandet var över och gärna ville se en fortsatt samvaro med Ingrid Carlenfelt.

Arnold Lewin har bestritt att det skulle förhålla sig på det viset. Han har själv uppgett att det var han som gjorde slut med anledning av Ingrid Carlenfelts ökade alkoholkonsumtion och ändrade beteende och att han inte var intresserad av ett fortsatt förhållande med henne.

Arnold Lewins uppgifter i detta avseende får endast i mycket begränsad omfattning stöd av utredningen i målet. Tvärtemot har bl.a. Anette Nordin, Anja Holm och Camilla Bengtsson uppgett att de uppfattat att det var Ingrid Carlenfelt som avslutade förhållandet. Även Alexandra Carlenfelt har gett uttryck för denna uppfattning. I den dagbok som Ingrid Carlenfelt skrev har vid flera tillfällen under hösten 1998 antecknats att Arnold Lewin uppgett att han ville att allt skulle bli bra igen och att han alltså hyste starka känslor för henne. I samma riktning talar de uppgifter som Göta Lewin lämnat om att Arnold Lewin önskade att han och Ingrid Carlenfelt skulle bli ett par igen, för Louise skull. Även Anette Nordin har i polisförhör uppgett att Arnold Lewin, i samband med ett födelsedagskalas hos Ingrid Carlenfelts föräldrar den 1 december 1998, frågat henne om hon trodde att det fanns en chans att han och Ingrid Carlenfelt skulle bli tillsammans igen och att Anette Nordin då svarat att det var definitivt slut mellan dem. Även den diskett som påträffats hemma hos Arnold Lewin med anteckningar om hur han förklarar sin kärlek till Ingrid Carlenfelt ger stöd åt åklagarnas påstående. Det saknas anledning att tro att denna diskett med det innehållet skulle tillhöra någon annan än Arnold Lewin. Även om Bjarne Sadolin spekulerat i att Arnold Lewin och Ingrid Carlenfelt kunde ha återupptagit relationen med anledning av att Arnold Lewin skrapat rutorna på sin bil en morgon utanför Ingrid Carlenfelts lägenhet, ger utredningen i övrigt tydligt stöd för att det var Ingrid Carlenfelt som avslutade relationen och att Arnold Lewin på olika sätt under senare delen av 1998 försökt vinna henne åter, dock utan framgång.

Ingrid Carlenfelts dagbok och frågan om Arnold Lewin haft motiv att utföra gärningarna

Ingrid Carlenfelt skrev dagbok, något som merparten av de hörda i målet har uppgett att de kände till. Arnold Lewin däremot har uppgett att han först i samband med polisförhör under våren 1999 fick reda på att Ingrid Carlenfelt skrev dagbok och att han därför inte kände till att dagboken varit försvunnen under hösten 1998 eller att Ingrid Carlenfelt anklagade honom för att ha tagit den.

I ett anträffat lösblad innehållande dagboksanteckningar för tiden den från den 6 till den 9 november 1998 står antecknat bl.a. att *"Arnold stal min dagbok. Jag kom på honom med handen i lådan"*. Samma uppgift har Anette Nordin, som vid detta tillfälle var hemma hos Ingrid Carlenfelt, uppgett och i åberopad del av polisförhör med Anette Nordin har hon uppgett att hon och Ingrid Carlenfelt letat efter dagboken. Under den 10 november 1998 i dagboken står vidare att läsa att *"min dagbok låg under mitt lakan i dag när jag kom hem, lådan var inte stängd. Alexandra säger att hon inte rört den. Jag tror henne. Men då måste ju Arnold ha nycklar?"*

För Ingrid Carlenfelts misstankar om att Arnold Lewin tillfälligt lagt beslag på hennes dagbok talar även den omständigheten att hans fingeravtryck anträffats på flera ställen i den. Av gjord fingeravtrycksundersökning har den slutsatsen dragits att det är mer sannolikt (80 procent) att fingeravtrycken som avsatts på uppslagen för vecka 26 och 46 ligger ovanpå pennstrecket, dvs. att anteckning i dagboken har gjorts innan fingeravtrycken avsatts. När i tiden dessa avtryck gjorts har inte kunnat utredas närmare och inte heller om avtrycken avsatts vid olika tillfällen. Arnold Lewins förklaring till hur hans fingeravtryck kunnat hamna i dagboken förefaller mycket krystad, särskilt med beaktande av att avtrycken funnits på en mängd ställen inne i dagboken men även till det förhållandet att Arnold Lewin uppgett att han inte känt till att Ingrid Carlenfelt skrev dagbok förrän i samband med polisförhör våren 1999.

Sammantaget menar tingsrätten att det får anses utrett att Arnold Lewin lagt beslag på Ingrid Carlenfelts dagbok och att han på så sätt kunnat ta del av de uppgifter om andra män som Ingrid Carlenfelt träffade samt även om hennes uppfattning om Arnold Lewin och deras förhållande.

Med tanke på Arnold Lewins önskan om ett fortsatt förhållande med Ingrid Carlenfelt har detta gett honom ett motiv att utföra de gärningar som omfattas av åtalet.

Arnold Lewins möjlighet att utföra gärningarna

Åklagaren har påstått att Arnold Lewin haft tillgång till en nyckel till Ingrid Carlenfelts lägenhet och att han på detta sätt kunnat ta sig in i denna utan hennes vetskap. Åklagaren har åberopat en uppgift lämnad av Ingrid Carlenfelts mamma, om att det till lägenheten funnits fyra kända nyckeluppsättningar och att samtliga dessa uppsättningar återfunnits efter branden.

Arnold Lewin har uppgett att han lämnade tillbaka nycklarna till Ingrid Carlenfelts lägenhet i samband med att de gjorde slut och att han inte har kopierat nycklarna. En mängd nycklar har anträffats hos Arnold Lewin, men inga som har passat till Ingrid Carlenfelts lägenhet. Av den utredning som gjorts av SKL (numera NFC) har inga spår eller avsättningar som visar att den kopierats iakttagits på de nyckeluppsättningar från Ingrid Carlenfelts lägenhet som tagits i beslag.

Ingrid Carlenfelt har misstänkt att Arnold Lewin alltjämt hade kvar nycklar till hennes bostad och detta har hon också skrivit om i sin dagbok samt diskuterat med vänner och bekanta, däribland Anette Nordin, Ann-Christine Wester och Anja Holm. Anja Holm har uppgett att hon rådde Ingrid Carlenfelt att byta lås. Detta, sammantaget med Ingrid Carlenfelts anteckning den 10 november 1998 om hur hennes dagbok plötsligt återfunnits efter det att hon kommit hem från sitt arbete talar i viss mån för att Arnold Lewin haft tillgång till nycklar.

Thomas Nordstrand har i förhör under huvudförhandlingen uppgett att han en eftermiddag under hösten 1998, i samband med att han var på väg på cykel till sitt arbete, sett genom trapphusets fönster hur Arnold Lewin fifflat med en nyckel utanför Ingrid Carlenfelts lägenhetsdörr och att dörren sedan öppnats. Denna

uppgift skiljer sig i avgörande delar från de uppgifter han lämnat i polisförhör den 4 december 1998, dvs. ett dygn efter branden. I detta förhör har Thomas Nordstrand uppgett att han sett hur Arnold Lewin gått upp och känt och ringt på Ingrid Carlenfelts lägenhetsdörr. Thomas Nordstrand har förklarat dessa olika uppgifter med att han i dag minns det som att Arnold Lewin stod med en nyckel men att uppgifterna i förhöret stämmer och att det därför ”måste vara dessa som man får gå på”. Tingsrätten kan i detta sammanhang även påpeka att det är mycket svårt att från en cykel på gatan göra iakttagelser av detta slag in i det aktuella trapphuset. Inte bara på grund av avståndet och den omständigheten att Thomas Nordstrand varit i rörelse, utan även med beaktande av att Ingrid Carlenfelts lägenhetsdörr låg en halvtrappa upp från det fönster genom vilket iakttagelserna ska ha gjorts. Det kan därför inte uteslutas att de ”iakttagelser” som Thomas Nordstrand säger sig ha gjort mer är spekulationer eller egna slutledningar och inte några faktiska iakttagelser.

Sammantaget anser tingsrätten att det finns en del som talar för att Arnold Lewin har haft tillgång till nycklar eller på annat sätt haft tillgång till Ingrid Carlenfelts lägenhet. Det kan dock inte anses tillförlitligen utrett att så varit fallet. I sammanhanget bör även beaktas att det varit ostridigt i målet att Arnold Lewin, med Ingrid Carlenfelts goda minne eller samtycke, vid en mängd tillfällen under hösten 1998 befunnit sig i och kring hennes lägenhet, huvudsakligen i samband med hämtning eller lämning av Louise.

Har Arnold Lewin befunnit sig i anslutning till Docentgatan vid gärningstillfället?

Som konstaterats ovan saknas det direkta vittnesiakttagelser av Arnold Lewin i anslutning till själva branden. I målet har inte heller presenterats någon teknisk bevisning som binder Arnold Lewin till platsen vid den aktuella tidpunkten, dvs. omkring kl 03.00 den 3 december 1998. Det är däremot ostridigt att Arnold Lewin träffat på Thomas Nordstrand något kvarter från den fastighet som Ingrid Carlenfelt bodde i omkring kl 21.30-21.40 den 2 december 1998.

En rad förhör hölls med personer boende i området samt med vänner och bekanta till såväl Ingrid Carlenfelt som Arnold Lewin i direkt anslutning till händelsen 1998. Inte i något förhör har framkommit att Arnold Lewin varit synlig på platsen vid eller kring aktuell brottstidpunkt.

Thomas Hansson och Marlene Karlsson har båda uppgett att de hörde bråk eller en livlig diskussion från en lägenhet i huset några timmar före själva branden. Marlene Karlsson, som inte kunnat avgöra från vilken lägenhet som ljudet kom, har under huvudförhandlingen bekräftat att de uppgifter hon lämnat i polisförhör om att hon hört en mans- och en kvinnoröst kan stämma. Thomas Hansson har vid huvudförhandlingen uppgett att han omkring kl 01.30-01.45, i samband med att han besökte toaletten och rökte i köket med öppet fönster, hört att Ingrid Carlenfelt förde en livlig diskussion med en man som pratade skånska. Han har uppgett att han lyssnade i 10-15 minuter, men att han inte hörde vad som sades och att han inte kände igen mansrösten. Dessa uppgifter har Thomas Hansson lämnat först i polisförhör i januari 2016. Han har förklarat detta med att han var chockad över det som hänt.

Alexandra Carlenfelt har uppgett att hon vaknade av att hennes mamma skrek ”öppna dörren” flera gånger. Ann-Christine Bengtsson har uppgett att hon vaknade av att hon hörde ett lägenhetsbråk som sedan följdes av en kraftig smäll och att hon från början hört två röster men mot slutet endast en. Hon har uppgett att det kan stämma att den ena rösten var Ingrid Carlenfelts, så som hon tidigare sagt i polisförhör. Även Mikael Bengtsson har i samband med branden hört en kvinna skrika ”sluta, sluta” och ”ut härifrån”.

Ingen av de personer som säger sig ha hört hög röst/höga röster under natten har uppgett att de sett eller hört Arnold Lewin i anslutning till händelsen.

Susanne Pettersson har uppgett att hon omkring kl 01.40, från sitt köksfönster sett ett starkt sken och en person, som hon uppfattade vara en man som bar ljusa kläder, i Ingrid Carlenfelts lägenhet och att mannen rörde sig som om han hällde ut något över golvet. Benneth Svensson, som hade varit och besökt Susanne Pettersson under kvällen, har även han uppgett att han sett ett starkt sken från samma lägenhet och att han i samband med detta sett skuggan av en person som passerade ljuskällan. Benneth Svensson har emellertid velat förlägga händelsen till en betydligt tidigare tidpunkt än Susanne Pettersson. Han har även uppgett att han varit närvarande i Susanne Petterssons lägenhet när han såg skenet, något som inte stämmer överens med Susanne Petterssons uppgifter.

Camilla Bengtsson har uppgett att hon vaknade av att det luktade brandrök och att hon gick ut på sin balkong och då såg en man med en stor kroppshydda och kraftigt skägg vid höghuset på andra sidan gatan. Mannen gick sedan ut från området. Camille Bengtsson har uppgett att hon diskuterade detta med sin dåvarande sambo, som också gjort samma iakttagelser, och att de frågat sig om det inte kunde ha varit Arnold Lewin de sett, eftersom denne såg ut så på den tiden. Camilla Bengtsson har vidare uppgett att hon ringde till polisen den 10 december 1998 för att berätta om just denna iakttagelse. Ett 50 minuter långt förhör hölls då med henne. Vid tidpunkten var Arnold Lewin frihetsberövad såsom misstänkt för gärningarna. I förhöret finns ingen anteckning om dessa iakttagelser, trots att Camilla Bengtsson avslutningsvis uttalat att hon inte var förvånad över att Arnold Lewin var anhållen för gärningarna, eftersom hon direkt tänkt att det måste vara han som låg bakom det hela. Först i förhör den 8 mars 2016 finns denna iakttagelse som Camilla Bengtsson säger sig ha gjort, antecknad. Camilla Bengtsson har hävdad att hon berättat om denna iakttagelse redan i förhöret i december 1998 och att utredaren måste ha glömt att anteckna detta. Det förefaller ytterst anmärkningsvärt att en sådan uppgift inte skulle vara antecknad i det förhållandevis långa förhör som hölls med Camilla Bengtsson vid en tidpunkt då Arnold Lewin satt frihetsberövad. Denna omständighet påverkar Camilla Bengtssons trovärdighet och tillförlitligheten till de av

henne lämnade uppgifterna kan därför starkt ifrågasättas. Camilla Bengtsson har uppgett att hon haft god kontakt med Ingrid Carlenfelt. Hon har vidare uttryckt sig i mycket negativa ordalag om Arnold Lewin. Det kan inte uteslutas att detta kan ha påverkat vilka iakttagelser hon i dag kan minnas att hon faktiskt gjort under natten.

Jozsef Schneider har berättat att han stått tillsammans med 5-10 andra personer på andra sidan gatan sett från den brandhärjade fastigheten samtidigt som räddningstjänsten arbetade på platsen. Jozsef Schneider, som uppgett att han inte minns vilka mer från fastigheten som stått där, har berättat att han då sett Arnold Lewin komma gående snett från vänster och att denne sedan sneddat över gatan i riktning mot Docentgatan 18 och därefter försvunnit. Dessa iakttagelser säger sig Jozsef Schneider ha gjort under 1-5 sekunder.

Jozsef Schneider förhöordes vid ett par tillfällen i anslutning till händelsen 1998. Vid dessa förhör har Jozsef Schneider inte uppgett att han sett Arnold Lewin på platsen. Däremot finns uppgiften noterad i ett förhör med honom i augusti 2015.

Jozsef Schneider har uppgett att han känt till att Arnold Lewin varit häktad 1998 och att polisen återupptagit förundersökningen 2012. Han har trots denna vetskap inte funderat på att ringa till polisen och berätta om sina iakttagelser. Anledningen till att Jozsef Schneider inte uppgett något om detta i förhören som hölls med honom i december 1998, har han förklarat med att ingen frågade honom om det. Jozsef Schneider har därutöver uppgett att grannarna spekulerade i det som hänt och att alla var säkra på att det var Arnold Lewin som var gärningsman. Trots detta har Jozsef Schneider inte för någon annan person berättat att han sett Arnold Lewin i anslutning till branden. Även om Jozsef Schneider inte kunnat uppge vilka som stått tillsammans med honom på gatan, kan det antas att det i första hand rört sig om boende i huset. Många personer boende på såväl Docentgatan 18 A som 18 B, har hörts i målet. Ingen av dessa har uppgett att de sett Arnold Lewin vid tillfället. Det kan i detta sammanhang tilläggas att flera av de boende i fastigheten haft en sådan

relation till Ingrid Carlenfelt och Arnold Lewin att de haft minst lika goda möjligheter som Jozsef Schneider att känna igen Arnold Lewin. Av den syn som tingsrätten hållit, kan det dessutom ifrågasättas vilka iakttagelser som faktiskt är möjliga att göra under en så kort tidsperiod, i mörker och i en sådan uppjagad situation som måste ha rått vid tillfället. Jozsef Schneiders uppgifter kan, mot bakgrund av det ovan anförda, starkt ifrågasättas. Det är tingsrättens uppfattning att dessa nya uppgifter inte i någon del kan ligga till grund för tingsrättens bedömning av målet.

Marie Nilsson har uppgett att hon ringde till Arnold Lewin flera timmar efter händelsen för att berätta om det inträffade och att denne då blev förfärad och ledsen, och att hon sedan hämtade Arnold Lewin i dennes bostad och körde honom till platsen. Även om det tidsmässigt funnits möjlighet för Arnold Lewin att ta sig från Docentgatan till sin bostad på Ingenjörsgatan, är detta en omständighet som i viss mån talar mot att Arnold Lewin befunnit sig på platsen vid gärningstillfället.

Sammanfattningsvis anser tingsrätten att åklagaren inte har lyckats styrka att Arnold Lewin varit i eller i närheten av Ingrid Carlenfelts lägenhet i anslutning till gärningstillfället.

Är det uteslutet att någon annan person än Arnold Lewin begått gärningarna?
För en fällande dom i brottmål krävs att det ska vara ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade gjort sig skyldig till brottet. Saken kan också uttryckas så att det ska vara praktiskt taget uteslutet att någon annan än den tilltalade begått den eller de gärningar som omfattas av åtalet.

Som tingsrätten tidigare konstaterat finns det ingen teknisk bevisning eller vittnesiakttagelser som direkt binder Arnold Lewin till de aktuella gärningarna. Den omständigheten att Arnold Lewin dömts för grov mordbrand och försök till grov mordbrand under 2012 där såväl motivbilden som tillvägagångssättet var likartade,

är naturligtvis mycket besvärande för Arnold Lewin. Alldeles oavsett detta krävs det enligt tingsrättens mening ytterligare stödbevisning till åklagarnas påståenden för att beviskravet för fällande dom ska vara för handen. I detta avseende är frågan om Arnold Lewin haft möjlighet att utföra gärningen samt även om han har befunnit sig på eller i närheten av brottsplatsen i anslutning till gärningstillfället av stor betydelse. Som tingsrätten tidigare kommit fram till finns det en del som talar för att han kan ha haft nycklar eller på annat sätt haft tillgång till Ingrid Carlenfelts lägenhet, men att det inte är tillförlitligen utrett att så varit fallet. Inte heller har det framkommit uppgifter som visar på att Arnold Lewin varit på brottsplatsen i anslutning till gärningstillfället. Det ska i detta sammanhang även nämnas att det vid husrannsakan i Arnold Lewins lägenhet några dagar efter händelsen, inte påträffats något som kan knytas till eller i övrigt härledas till gärningarna.

Arnold Lewin har åberopat bevisning vars syfte bl.a. har varit att visa på att det kan finnas en eller flera alternativa gärningsmän. Andra boende i området har nämnts som tänkbara gärningsmän och det har även påståtts att Ingrid Carlenfelt umgåtts med konstiga människor. Maria Hedberg, som arbetat tillsammans med Ingrid Carlenfelt, har uppgett att hon uppfattat att Ingrid Carlenfelt levde ett dubbelliv, som inte gick hand i hand med en anställning på häktet. Även om det inte utpekats någon specifik person kan det, med den bevisning som gått att få fram i målet, inte med tillräckligt hög grad av säkerhet uteslutas att gärningarna begåtts av någon annan än Arnold Lewin. Åtalet ska därför ogillas.

Med denna utgång i ansvarsdelen ska även samtliga målsägandens skadeståndsyrkanden lämnas utan bifall.

Arnold Lewin har förklarat att han inte har någon erinran mot åklagarens yrkanden om bevisbeslag. Dessa ska därför bifallas.

Åklagarens förverkandeyrkande av en i beslag tagen hårddisk

Åklagaren har yrkat att en hårddisk som tagits i beslag från Arnold Lewin innehållande bl.a. misstänkt barnpornografi ska förklaras förverkad.

Arnold Lewin har bestritt yrkandet och som grund för detta anfört att ett förverkande är oskäligt med hänsyn till hårddiskens värde samt till möjligheten att i stället radera aktuella bilder. Arnold Lewin har inte heller kunnat vitsorda att bilderna utgör barnpornografi eller att den ena flickan som syns på bilderna är under 18 år.

Åklagaren har åberopat utredningsmaterial från utbildad barnpornografigranskare. Tingsrätten har även tagit del av bilderna inom stängda dörrar.

Enligt lag (1994:1478) om förverkande av barnpornografi ska en skildring av barn i pornografisk bild förklaras förverkad om inte ett förverkande är oskäligt.

Av den åberopade bevisningen är det utrett att den i beslag tagna hårddisken innehåller barnpornografiska bilder av sådant slag som omfattas av nyss nämnda lag. Ett förverkande är inte att bedöma som oskäligt (se NJA 2014:14).

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV 400)

Sista dagen för överklagande är den 28 juli 2016. Överklagandet ges in till tingsrätten men prövas av Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Avräkningsunderlag, se bilaga.

Karin Mårtensson Telde

I målets avgörande har deltagit rådmannen Karin Mårtensson Telde samt nämndemännen Conny Andersson, Eva Christine Winqvist och Stojan Panic. Tingsrätten är enig.

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 19620624-4375	Datum för dom/beslut 2016-07-07
Efternamn Lewin	Förnamn Bengt Åke ARNOLD

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/uppört/avbrutet

1998-12-07	1998-12-18
2014-02-04	2014-02-07
2016-03-29	2016-06-22

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress

Box 265
201 22 Malmö

Besöksadress

Kalendegatan 1

Telefon

040-35 30 00

Telefax

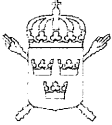
040-611 43 10

E-post: malmo.tingsratt@dom.se

<http://www.malmotingsratt.domstol.se>

Expeditionstid

måndag - fredag
08:00-16:00

2016-05-31

Sida 1 (2)
 Handling 686
 Ärende AM-85218-13
 Handläggare 313-3

MALMÖ TINGSRÄTT
 Enhet 196

INKOM: 2016-06-01
 MÅLNR: B 8047-14

MALMÖ TINGSRÄTT
 Avd

Ink 2016 -06- 01

Akt B 8047-14

Aktbil 177

BILAGA TILL YRKANDE OM BEVISBESLAG

BG 7676-98 p.1	Dagbok tillhörande Ingrid
BG 7676-98 p.2	A4 blad upprättade av Ingrid
BG 7695-98 p.1-3	Låscylinder med nycklar till Ingrids lägenhet
BG 7721-98 p.2-3	Nyckelfodral och nycklar till Ingrids lägenhet
BG 7911-98 p. 2	Årskalender tillhörande Ingrid
BG 7993-98 p.1	Dagbok tillhörande Ingrid
BG 341-99 p.1	Almanacka tillhörande Ingrid
2014-1200-BG2732 p.1	Almanacka tillhörande Götha Lewin
2014-1200-BG17832 p.6	Disketter tillhörande Arnold Lewin
2014-1200-BG17832 p. 7	Disketter tillhörande Arnold Lewin
Beslag i 2014-1200-BG9000 enligt nedan punkter, allt taget från Arnold Lewin	
p.5	Anteckningar
p. 6	Hårddisk
p. 19	Hårddisk
p. 21	Hårddisk
p. 26	Stationär dator
p. 40	Bärbar dator
p. 42:2-4	Cd-skivor
p. 42:6	Diskett
p. 49:1-3	Disketter plus cd-skiva

p. 85

Kalendrar

p. 87-90

Anteckningar

SVERIGES DOMSTOLAR

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller

4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt

6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud.

Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.